

- **Tratatul de istorie a limbii române, o vastă frescă a evoluției limbii naționale**
Pagina a 2-a
- **Considerații asupra repertoriului teatral**
Pagina a 2-a
- **Orizont științific**
Pagina a 3-a
- **Afacerea rhodesiană: Un embargo ineficace**
Pagina a 6-a

„Martorii” șarjelor de sănătate

Trimisul nostru la Fabrica de antibiotice din Iași ne informează: în cursul zilei de ieri s-a încheiat cu succes experimentarea unei rețete îmbunătățite de streptomycină

Apărat, în atmosfera laboratorului nu se distinge nimic deosebit: microscop, eprubete, flacone; obișnuită liniște concentrată a cercetării, ordine desăvârșită și „surisul” zâmbos, deosebit de plăcut, al plantelor decorative de pe policoare. Într-un cuvânt, n-ai fi putut bănui că ziua de ieri se distinge prin ceva anume față de celelalte zile de lucru. Totuși pauzele neașteptate dintre cuvintele ale biologiei Măgazin — sefa laboratorului — și scurtele priviri îndreptate spre ușă, dădeau oarecum de veste că în această atmosferă caldă plutește, nevăzută, febra unei așteptări...

În sfârșit ușa se deschide și în jurul tinerei îmbrăcată în halat alb care intră, ținând în mână o hirtie, se alcătuiește pe loc cercul viu al laboranților. Tovarășa Magazin parcursă în grabă „cifrul” și spune simplu, dar cu chipul înundat de o lumină neașteptată: „a ieșit”. Stringeri de mină, îmbrățișări scurte, reținute, trădând însă intensă bucurie unanimă.

În laboratorului unde se pregătește materialul de înșămânțare pentru streptomycină, cele șase zile anterioare datei de ieri, au însemnat o atenție și minuțioasă observație asupra modului cum se dezvoltă microorganismele închise în flacone. Așa numitul mușcăi din care se extrage streptomycină este la com și pretențios; are nevoie de numeroase substanțe nutri-

tive — zahărul, ocupă unul din locurile principale în ordinea preferințelor — pentru a ajunge la maturitate. Or, noua rețetă experimentată de laborator nu admite, firește, nici o abatere cit de mică, de la prescripțiile inițiale.

— Dacă pe parcurs n-a avut loc nici o greșală, de unde, totuși, emoțiile în așteptarea rezultatului final?

— Până la certitudinea depășită, noi, cercetătorii, ne păstrăm totdeauna unele rezerve. Emoția — chiar nemăsurată — face parte poate din frumusețea și satisfacțiile meseriei noastre — ne răspunde șefa laboratorului.

fermentare a streptomicinei. Părăsind iliputanele dimensiuni ale eprubetei, rezultatele aceleiași colectiv de cercetare au fost experimentate, la scară industrială, în aparate, care nu încap, vertical, decit străbătând fără întrerupere, două etaje. Capacitatea fiecăruia dintre aceste aparate atinge zece de tone. Ei bine, aici s-a experimentat o nouă rețetă de producere a streptomicinei prin elaborarea a zece șarje consecutive, care au avut drept rezultat creșterea activității la 7.500 miliarde unități internaționale pe mililitru de la 4.500 MUI/ml. cit era, în medie, înainte.

Ultimul rezultat privind activitatea antibioticului se numește uzual, în vorbirea biologilor și chimiștilor fabricii ieșene: „martor”. Și iată, deci că începând de ieri, un nou candidat tinde să ia locul martorului „vechi”, o dată cu confirmările viitoarelor experimentări la scară industrială. Experiența încheiată ieri în laborator, ridică activitatea streptomicinei cu încă 1.000 de unități pe mililitru. Si, trebuie remarcat în mod deosebit, că cercetările recente, despre

care vorbim nu intră în obligațiile curente ale laboratorului pentru pregătirea materialului de înșămânțare. „Culturile” pe care s-au cules roade bogate își au obirșia și se hrănesc perpetuu dintr-o pasune autentică, nedismulată a acestor colective. Și nu doar a acestora. Întreaga fabrică a încheiat primul trimestru al anului cu rezultate laudabile. Multe dintre angajamentele colectivului de aici, luate în cinstea aniversării Partidului Comunist Român sînt îndeplinite și depășite de pe acum (valoarea producției globale și marfă etc.).

Realizările despre care am vorbit anume în rândurile de față, nu sînt, așadar, singulare. Ele se contopesc în același ritm și la aceeași tensiune a dăruirii.

VIORICA CIORBAGIU

NOI CONSTRUCȚII INDUSTRIALE

SIGHISOARA (coresp. R. I.) La Sighisoara, în imediata apropiere a Complexului Industrial de țalanță și sticlă, s-a deschis un nou șantier. În cadrul acestuia, lucrătorii Trustului regional de construcții — Brașov înaltă o nouă secție destinată întreprinderii „Nicolae”. Tot în zona amintită se construiește un pavilion care va adăposti atelierele de proiectări, laboratoare și altele.

BACĂU (coresp. R. I.) La fabrica de suruburi din Bacău a intrat în funcțiune o nouă secție de fabricație. Aici se va realiza anual o producție de peste 180 milioane suruburi, de diferite dimensiuni.

IASI 9 (Agerpres). Pe șantierul complexului alimentelor din zona industrială a Iașului au început lucrările de excavări pentru turnarea fundațiilor fabricii de paste făinoase și biscuiți. Noua unitate va livra în 24 de ore 60 de tone de produse, în peste 30 de sortimente.

CISNAĐIE (coresp. R. I.) La Uzinele textile din Cisnađie se execută în prezent ultimela lucrări de finisare la o nouă hală destinată fabricării covoarelor pluse. Odată cu intrarea în funcțiune a utilitatelor, producția de covoare pluse a uzinelor va sări cu circa 60.000 de m. p. anual.

Premierea oraselor fruntașe în întrecerea patriotică

Ieri au fost înmăinate premiile acordate în întrecerea patriotică pentru buna gospodărire și înfrumusețare a oraselor.

Orașul regional TURNU SEVERIN, primul în întrecere, i-au revenit drept premii diferite utilaje de salubritate în valoare de 500.000 lei. Adunarea festivă de la PIATRA NEAMȚ, (premiul acordat orașului se ridică la 350.000 lei) a fost precedată de un interesant schimb de experiență. 80 de cetățeni ai orașului Rîmnicu Vilcea, dintre cei mai harnici gospodari, au primit, ieri în adunarea festivă însemne de fruntași în întrecerea patriotică.

În cadrul unor însuflețite adunări au fost premiate și cele trei orașe raionale, fruntașe în întrecerea patriotică. Orașele PUȘCIOASA, ODORHEI și VASLUI, au primit drept premii utilaje destinate menținerii curățeniei orașelor și numeroase obiecte pentru activitate culturală. Sute de însemne de fruntași în întrecerea patriotică au fost înmăinate celor care s-au distinși în acțiunile gospodărești inițiate de sfaturile populare respective.

DELEGAȚIA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN S-A ÎNTORS ÎN CAPITALĂ

La sosire, pe aeroportul Băneasa

Foto: AGERPRES

Simbătă dimineața s-a înnoptat în Capitală, venind de la Moscova, delegația Partidului Comunist Român care a participat la lucrările celui de-al XXIII-lea Congres al P.C.U.S.

Din delegație au făcut parte tovarășii Nicolae Ceaușescu,

secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, conducătorul delegației, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Alexandru Drăghici, membru

al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și Teodor Marinescu, membru al C.C. al

P.C.R., ambasadorul Republicii Socialiste România la Moscova.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutăată de tovarășii Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, de membrii supleanți ai Comitetului Executiv și secretari ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducătorii de instituții centrale și organizații obștești.

Au fost de față I. A. Ilieș, înscărunțat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, și șefii misiunilor diplomatice ale celorlalte țări socialiste acreditate în Republica Socialistă România.

Numerosi oameni ai muncii aflați pe aeroport au salutat cu căldură pe membrii delegației. Pionieri au oferit delegației flori.

La plecarea din Moscova, pe aeroportul Vnukovo delegația a fost condusă de L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., A. N. Kosișghin, și D. S. Poleanski, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., V. V. Grîșin, și V. P. Mjavanadze, membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., I. V. Andropov, secretar al C. C. al P.C.U.S., și alte persoane oficiale.

Au fost prezenți, de asemenea, membrii Ambasadei Republicii Socialiste România la Moscova. (Agerpres).

Sosirea unei delegații a Partidului Comunist din Spania

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, simbată a sosit în Capitală o delegație a Partidului Comunist din Spania, care va face o vizită de prietenie în Republica Socialistă România.

Din delegație fac parte Santiago Carrillo, secretar general al Partidului Comunist din Spania, Francisco Gutiérrez,

Ramón Mendezona, membri ai Comitetului Executiv al P.C. din Spania, și Juan Vazquez, membru al C.C. al P.C. din Spania.

Delegația Partidului Comunist din Spania a sosit de la Moscova împreună cu delegația Partidului Comunist Român care a participat la Congresul al XXIII-lea al P.C.U.S.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeții spanioli au fost salutați de conducătorii ai Partidului Comunist Român.

Tovarășii Santiago Carrillo și Nicolae Ceaușescu au răspuns cu căldură salutarilor celor care au fost adresați de numeroși oameni ai muncii veniți în întâmpinare pe aeroport. Pionieri au oferit flori oaspeților spanioli. (Agerpres).

Ipostaze familiale

Între atâtea moderne volume din care citim câte străpung orizontul bucureștean, blocul „P-11” a fost sortit, încă de pe masa de lucru a arhitectului, unei destinații aparte. Fără voie, gîndirea urbanistului, jalonată de logica matematică, furniza reportajul unui subiect cu rezonanțe lirice, întregindu-se cu fiecare etaj înălțat de constructor. Acum, blocul are contururi ierme, e o personalitate marcantă în perimetrul reconstituit al cartierului Pajura și-și deschide porțile pentru reportajul jăgăduit.

Căci urcușul în interiorul marii clădiri albastre echivalează, mai ales, cu explorarea micului univers casnic alcătuit de dintii vîrsta a vieții de familie. Așa au fost gîndite apartamentele, cu camere mari, spațioase, balcoanele, băile pastelate, bucătăriile din interiorul lui „P-11”: drept primul cămin pentru El și pentru Ea, cei doi parteneri abia porniți în călătoria pe un drum vechi de cînd lumea. Cum au fost primii pași?

Să-i întrebăm, bunăoară, pe Sandu și Elvira Hașcu: apartamentul 35.

— Primii, chiar primii pași? — Ține să se informeze încă odată, el.

Apoi adaugă rîzînd:

Aproape fulgerători.

Vorbile, se știe, conțin și un subtext discret ce îndeamnă la precauție... Ineficient, însă, în cazul electricianului Hașcu și al soției sale. Și tată moinele, exprimate chiar de interlocoți:

— S-ar putea să pară o năzbitie tinerească. Dar nu e. Eu împlinesc patruzeci. Nevastă-mea nu-i nici ea la vîrsta adolescenței. N-am mai fost căsătorii pînă acum, însă am învățat să cunoaștem oamenii. Maturitatea ne-a ajutat să nu greșim. Sufletește ne-am înțeles din prima clipă. Baza materială ne-o crease statul: locuința asta nouă și frumoasă. De ce să mai așteptăm? Acum împlinim anul și ne înțelegem ca în prima zi.

Nici înfățișarea lui, nici a ei nu le certifică vîrstele. Chiarurile le sînt tineret și poate că una din explicațiile acestei tinereți s-ar deduce și din-

GRAZIELA VINTU

(Continuare în pag. a 4-a)

Carnet extern „La violența” și tragedia bidonvillurilor

Vineri, pe un teren viran din sudul Bogotei, „La violența” — termen specific vieții social-politice columbiene ce desemnează atît crimele cetelor de năimiți ai latifundiarilor, așa numiții „los bandederos”, cit și obișnuitele represalii polițienești — a făcut noi victime în completarea tragicului șirag de 300.000 de oameni nevinovați uciși în ultimele două decenii, în țara legendarului „El dorado”.

Cînd forțele polițienești întărite cu detașamente militare și-au făcut apariția în fața unuia dintre bidonvillurile recent „construite” din tablă ruginită și scinduri putrezite, cele 150 de familii ale acestei așezări a mizeriei s-au arătat gata să reziste cu ce le-a căzut în mină, preferînd chiar moartea perspectivei de a rămîne din nou fără nici un fel de acoperș deasupra capului.

Forțele de represune trimise de autorități pentru a dărma și incendia co-cioabele bidonvillului respectiv au răspuns pietre, cu gloanțe. Patru persoane dintre care un copil, au fost ucise pe loc. Alte

CRACIUN IONESCU

(Continuare în pag. a 5-a)

Zi de primăvară în parcul Cismigiu

Foto: MIHAI POPESCU

LITERATURĂ ȘI ARTĂ

Tratatul de istorie a limbii române, o vastă frescă a evoluției limbii naționale

În dorința de a face cunoscută cititorilor activitatea actuală a Institutului de lingvistică, redactorul nostru Boris Buzilă a adresat câteva întrebări tov. ION COTEANU, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, director adjunct științific al Institutului de lingvistică.

Interviu nostru cu Ion Coteanu
membru corespondent
al Academiei
Republicii Socialiste
România

— Spre ce obiective fundamentale se îndreaptă în prezent activitatea institutului?

— Pe lângă marea Dicionar al limbii române, a cărui apariție continuă (peste câteva zile vor fi în librării următoarele trei fascicule din M.), Institutul nostru se elaborează și un tratat de istorie a limbii române. Este o lucrare de mari proporții, o vastă frescă a evoluției limbii naționale de la forma latină până în zilele noastre. Ea va avea cinci volume cuprinzătoare, din care primul, intitulat *Limba latină*, a și fost editat în cursul anului trecut.

După cum știți, istoria limbii române constituie un studiu pasionant. Pentru noi românii se înțelege de la sine de ce. Își dă seama oricine că o cultură care „are forță și strălucire a culturii noastre socialiste, nu se poate dispensa de cunoașterea modului în care instrumentul ei de exprimare s-a dezvoltat în cursul vremurilor. Istoria limbii române pasionează însă și pe românii. Nu numai pentru că în evoluția limbii noastre ei găesc sprijin pentru explicarea unor fapte din alte limbi neolatine, ci și pentru că sinteza pe care poporul român a făcut-o în cursul dezvoltării sale constituie o remarcabilă dovadă a vitalității române.

— Ce intră ca element esențial în această sinteză?

— O limbă seamănă, dacă vrei, cu un fluviu. Să zicem cu Dunărea, pentru a concretiza. După cum un mare fluviu nu și-a pus peste noapte apele, dacă nu se produce, firește, o mare catastrofă geologică, tot astfel o limbă nu se schimbă peste noapte. De la dăci care au fost nevoiți să învețe latinește, până astăzi limba română și-a urmat cursul ei românesc. Și, ca să ne întorcem la imaginea Dunării, a adunat în sinul ei toate apele, mai mari ori mai mici, care au venit să-i mărească puterea și volumul, dar care, oricât de mulți afluenți ar avea Dunărea, oricât s-ar lărgi și și-ar schimba înfățișarea, ea rămâne tot Dunăre.

De aceea, în tratatul nostru urmăm pas cu pas cum se dezvoltă în limba latină forme din ce în ce mai apropiate de celea pe care le folosește astăzi fiecare dintre noi. În lingvistica modernă e un bun cîștig ideea că structura unei limbi are calitatea dialectică de a se modifica, rămânând însă în esența ei mereu aceeași.

— Volumul de care răspundeți dumneavoastră se mai ocupă de latină?

— Da, dar de latina populară din părțile Daciei. Avem nevoie de o imagine ceva mai exactă a modului în care se vorbea latinește în aceste părți ale lumii vechi spre a descifra în aspectele concrete ale utilizării acestei limbi semnalele viitoarei ei transformări în română.

mână. Pornind de la aspectele latine vorbite în orient, refacem formele cele mai vechi ale limbii române, ceea ce a și pe care unii o numesc străromână și care a rămas până în zilele noastre, poate ceva mai devreme. După această dată considerăm că se poate vorbi de română propriu-zisă. După cum vedeți, volumul al doilea al tratatului își propune să rezolve probleme de mare importanță, dar și foarte dificile.

— În ce constă dificultatea?

— În faptul că nu avem documente scrise, în cantitate suficientă. Numai prin inscripții nu se poate refăce în detaliu stadiul unei limbi. Inscriptiile mortuare sau votive sînt vechi clișee de limbă cu formulele înghetate care durează de sute de ani și numai neatenția sau neștiința scriitorului în piatră ne mai dau din cînd în cînd vestii de cîte o deprindere de roșire populară sau de cîte o construcție mai deosebită. Va trebui așadar să reconstituim limba română din această perioadă cu metodele cele mai adecvate. Și, nu e nevoie s-o mai spun, că mari precauții. Sîntem însă ajutați de dialectele românești și de celelalte limbi romane. Comparîndu-le, putem trage concluzii cît mai exacte. Dacă, de exemplu, în limba latină se spune *montes*, dar în italiană se spune *monti*, iar în română *muni*, e destul de ușor de înțeles că trebuie să se admită că în latina vorbită s-a spus la un moment dat *monti*. Asemenea refaceri ne duc la altele, căci putem ști, de exemplu, cercetînd lucrurile din aproape în aproape că pe atunci se întrebuntau cuvinte care și-au schimbat mult și înfățișarea și sensul. Din faptul că în unele părți ale țării, în graiuri arhaizante, pernei i se zice *capîții*, iar în basmele populare ne mai întîlnim a-căst sens, se poate vedea că odinioară *capîții* aveau și acest înțeles. Și tot astfel, comparînd și completînd, printr-o muncă foarte asemănătoare cu cea

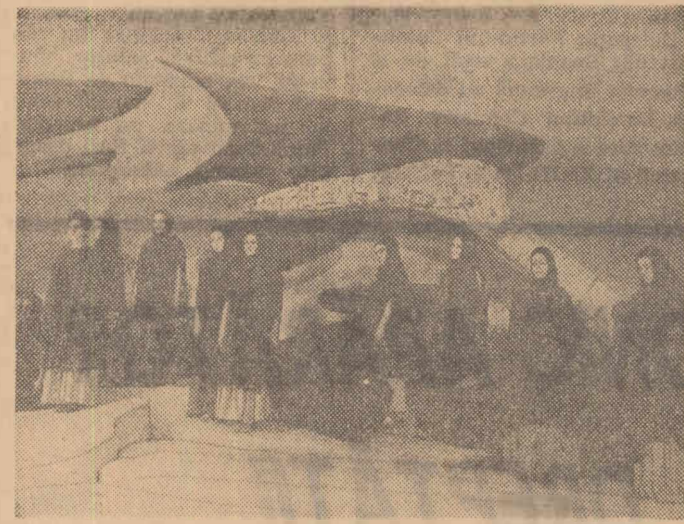
arheologului, dar mai avansată decît el prin aceea că documentul nostru principal, limba, e și astăzi în funcție, vom ajunge să dăm imaginea limbii naționale în forma ei de străromână.

— În ce raport se află tratatul de istorie a limbii române cu celelalte lucrări similare, cu tratatul de istorie și cu cel de istorie a literaturii?

— El reprezintă, fără îndoială, o completare a acestora, dîndu-le sprijin de informare; pentru istoria și literatura națională fiind o necesitate cunoașterea istoriei limbii. Nu este oare bine știind că literatura nu se poate înțelege complet, nici explica în subtilitățile ei, dacă nu știm în prealabil stadiul de dezvoltare a limbii, dacă nu se cunoaște capacitatea ei de a reda ideile, dacă, în fine, nu se urmăresc legăturile dintre vorbirea populară și exprimarea cultă? De aceea, volumele din tratat, care se ocupă de epocile mai noi, analizează și raporturile dintre dezvoltarea literaturii, privită în forma ei lingvistică, și limba națională în general. Sa vor determina astfel stilurile și limbajele, perfecționarea expresiei etc. Firește, cercetarea va cuprinde și problemele limbajului științific, stabilind, ori de cîte ori va fi cazul, raporturile dintre acestea și modalitățile de exprimare artistică etc.

După cum vedeți, tematica volumelor se îmbogățește și se aprofundează în funcție de extinderea utilizării limbii naționale la domeniul din ce în ce mai important ale culturii.

Aș vrea să mai adaug un singur lucru. Acest tratat la care lucrează specialiști de la Cluj, Iași și Timișoara, afară bineînțeles de cei de la București, va fi prima istorie completă a limbii române, căci deși acest domeniul a fost mult cercetat în trecut, nici o lucrare n-a trecut de începutul secolului al XVII-lea. Cei drept, fără ce s-a făcut înainte, ar fi fost imposibil să începem cercetarea, totuși faptul că numai în vremea noastră s-au putut coordona eforturile autorilor specialiști pentru o istorie completă a limbii române trebuie considerat un simbol.

Scenă din piesa „Ifigenia în Aulida” de Euripide prezentată de curînd în premieră pe fața Teatrului Național din Cluj. (Regia: Vlad Mugur; scenografia: Jules Perahim; muzica: Pascal Bentoiu)

Foto: P. ION

Pe ecrane

„Corăbiile lungi”

Românizarea unor vremuri și mai îndepărtate ale evului mediu timpuriu — ne readuce, tot în această săptămînă, fața-n față cu vikingii. Distanța istorică, favorizează libertățile de invenție. Filmul lui Jack Cardiff, care ecranizează un roman de Frans Bontesson, reține — pentru uzul aventurii — exclusiv faptul că vikingii erau dornici să se îmbogățescă prin jaf ceea ce, desigur, nu coincide cu adevărul istoric. Cum însă Hollywood-ul are rețetele sale, nu-l interesează pe realizator faima pe care vikingii și-au dobîndit-o ca exploratori, comercianți și creatori de artă (în care au cultivat stilul figurativ). Într-o perioadă de declin a civilizației europene.

Aciunea, care contrapune pe oamenii vikingului Orm armatului seicului El Mansuh în tentativa ambilor de a captura uniașelui popor înarmat din arul jefuit de cruciați din Bizanț, capătă pe ecran tenta unui western în care căutătorii de aur poartă costume orientale sau nordice — după locul de basină. În pofida „suspensului” armat și a gerurilor, cînd apare și locul celor doi interpreti principali, de altfel artiști de prestigiu: Richard Widmark în Orm și Sidney Poitier în rolul seicului. Dacă cel dintîi „se joacă” cu rolul, într-o delăsare amuzată de tot ceea ce-l amenință, sfîșind convenționalismul aventurii și anticipînd happening-ul, în schimb Poitier supralicitează latura dramatică a personajului, de junc s-ar afla într-un rol shakespearian. Distribuția este completată tot cu nume sonore ca Russ Tamblyn, Rossana Schiaffino, Oscar Homolka.

Ca și cu alte prilejuri, calitățile unei asemenea superproducții se vădese (în afară de distribuție) mai ales în imaginea color și în decor.

„După mine, canalii!”

Aventura cavalerescă eroică, pe care francezii o ilustrează în chip strălucit în suita unor peripeții epicoase și a unor dialoguri spirituale, ispitește de la o vreme datoria popularității unor stări filme în rîndurile tineretului — și alte cinematografii. Prezenta realizare a cineaștilor de la „Deaf”, Berlin (în regia lui Rolf Kirsch), care semnă și al șaselea în colaborare cu actorii Manfred Krug) se înscrie în această serie, inepuizabilă, dacă ținem seama că istoria oricărei țări poate oferi temel fecund de inspirație.

Epoca medievală adă astfel prilej de satiră la adresa unor nobilimi îngîmfate și mîrginite, trăind însă în cea amblanță sculptoară pe care pelicula pe ecran lat și în color o poate explora în voie. Alexander, un tânăr din popor, care era „p-acl să fie lăsat „cu arcanul” la oaste, se prinde de bunăvoie în vîrtejul unor peripeții care-l poartă succesiv din Hanovra în Prusia și Saxonia (aici lăuna se petrece în 1700). Cu alte cuvinte, el o dezvoltare fabuloasă — eroul ajunge în 90 de minute din sfîșcutul său în palatul regal din Dresda — dar nu verosimilul situațiilor contează într-o asemenea caz, al savoarei lor.

Un suport de valoare îl reprezintă jocul lui Manfred Krug (Alexander), a cărui statură atletică, fizionomie comunicativă și îndemnare în a mișca în fața ochilor, în lăudabil în valoare. În rest, Monika Woytowicz (Ulrike) își probează farmecul, iar ceilalți actori fac o figuratie prea ades obligată la grimase grotesci.

EUGEN ATANASIU

PRIMĂVARA

Nicolae Tăutu

Se-ntrece primăvara cu noi în frumusețe

ea suie crengi cu muguri, noi ramuri de neon,

ea toporași, noi schele scilpind de tinerețe,

ea codri, noi orașe de-oșel și de beton.

În seve din străfunduri ea urcă bucuria

împrospătînd al ierbii catifelat chilim,

și-n noi partidul crește nemuritor țaria

încreri în era pe care-o construim.

Iar cînd orașe noi și florile puzderii

petale-murpurate spre oameni larg deschid,

îmi pare cîmpul roșu și vast al primăverii,

nemărginit în slavă carnet viu de partid.

Considerații asupra repertoriului

Ion Maximilian

regizor, director al Teatrului de Stat din Galați

Deși mi se pare absolut împiedecă al afluență publicului într-o sală de teatru, modul său de a reacționa la un spectacol sau la altul, sînt lucruri determinate de calitatea spectacolelor prezentate de teatru respectiv, totuși relația teatru-public este o problemă nu tocmai simplă și trebuie să ne ferim s-o simplificăm.

Nu orice spectacol de calitate este la fel de bun pentru orice public și același repertoriu poate fi primit în mod diferit de publicul a două teatre. Pentru că, manifestînd a-aceșai dragoste față de teatru, publicul din Timișoara (unde am lucrat pînă nu demult), nu seamănă cu publicul care frecventează teatrul gălățean (la care lucrez în prezent). Sînt deosebiri legate de dezvoltarea economică și culturală a regiunilor, de tradiții, care determină preferințele publicului spectator. Rămîne însă ca o caracteristică generală a publicului tuturor teatrelor noastre preferința pentru spectacolele de calitate bazate pe un repertoriu întocmit cu exigență.

De aci reiese și mult discutata problemă a profilului unui teatru care trebuie să rezulte din îmbinarea cît mai fericită a cerințelor îndreptățite ale spectatorilor cu grija față de repertoriul ales, astfel, încît acesta să răspundă cît mai bine setei de cultură și de frumos, nu a oricărui public din țara noastră, ci exact publicului cărui ne adresăm în regiunea dată. Din acest punct de vedere greșesc unii critici de artă care judecă repertoriul unui teatru regional după criteriul general valabil și înalte de a cunoaște specificul publicului local, necesitățile și preferințele acestuia.

În București problema acestui profil se pune în mai mică măsură, deoarece spectatorul are posibilitatea de a alege între mai multe piese care se reprezintă în un număr mare de teatre. În cazul teatrelor regionale însă, situația se pune altfel: trebuie să jucăm genuri diferite, de autori diferiți, clasici și contemporani, într-un repertoriu bine echilibrat, astfel încît la un moment dat să fi prezentat pu-

treprins în rîndurile lor, a precierile lor asupra unui spectacol sau altul, ne-au ajutat să credem că am găsit „punctul sensibil” al publicului gălățean în acest moment. Acest „punct sensibil” ar fi preferința pentru piese de acțiune, care pledează pentru afirmarea sentimentelor și valorilor generoase, de pace, de frumos, de dragoste, piese care condamnă cupiditatea, ura, războiul, piese care desigur largi perspective omului și vieții. Am încercat așadar, să alcătuiam și trebuie să mărturisesc că n-am reușit decât în parte — un repertoriu pe care l-aș putea denumi „romantic”, nu în sensul curențului literar binecunoscut, ci un repertoriu care să cuprindă piese care să meargă mai direct la sufletul spectatorului. În același timp, repertoriul acesta trebuia să ne ajute să prezentăm publicului gălățean pe lîngă opere de seamă ale dramaturgiei universale („Auliana” lui Plaut, comedia strămoș a tuturor „avarilor” din dramaturgia universală), și „Romeo și Julieta” de Shakespeare) și piese care să ridice probleme arătătoare ale contemporaneității. Am inclus de aceea în repertoriu „Ra-

Teatrul și publicul său

treprins în rîndurile lor, a precierile lor asupra unui spectacol sau altul, ne-au ajutat să credem că am găsit „punctul sensibil” al publicului gălățean în acest moment. Acest „punct sensibil” ar fi preferința pentru piese de acțiune, care pledează pentru afirmarea sentimentelor și valorilor generoase, de pace, de frumos, de dragoste, piese care condamnă cupiditatea, ura, războiul, piese care desigur largi perspective omului și vieții. Am încercat așadar, să alcătuiam și trebuie să mărturisesc că n-am reușit decât în parte — un repertoriu pe care l-aș putea denumi „romantic”, nu în sensul curențului literar binecunoscut, ci un repertoriu care să cuprindă piese care să meargă mai direct la sufletul spectatorului. În același timp, repertoriul acesta trebuia să ne ajute să prezentăm publicului gălățean pe lîngă opere de seamă ale dramaturgiei universale („Auliana” lui Plaut, comedia strămoș a tuturor „avarilor” din dramaturgia universală), și „Romeo și Julieta” de Shakespeare) și piese care să ridice probleme arătătoare ale contemporaneității. Am inclus de aceea în repertoriu „Ra-

Figurile domnitorilor români au constituit totdeauna o temă preferată în creația sculptorului Oscar Han. Iată-l, în atelier, lucrînd la macheta unei statui care-l înfățișează pe Ștefan cel Mare

Foto: ION POPOVICI

Breviar

cinematografic

JEAN MARAIS, împreună cu alți artiști francezi și români, va figura pe genicul coproducției romano-franceze ce va fi realizată în această vară pe platourile de la Bufta, după un scenariu de Mireille de Tisot, în regia lui Bernard Borderie. Filmul, care se va intitula „Sapte băieți și o femeie”, este o comedie de epocă, a cărei acțiune se plasează în timpul primei campanii în Italia a lui Napoleon.

PREMIERA ROMÂNEASCĂ a lunii aprilie va fi „Haiducii”, film de aventuri pe un scenariu de Eugen Barbu, Nicolae Mihail și Mihai Opris, cu care debutează ca regizor tânărul Dinu Cocea. În distribuție: Ion Bessio, Marga Barbu, Aneta Pellea, Elisabeta Jar, Toma Caragiu și alții.

DECALAREA orelor de spectacole la cinematografe, ar permite iubitorilor de film să poată viziona spectacolul dorit, chiar dacă au intrat. Acest procedeu folosit, de exemplu, la Sinaia unde în două săli alăturate este prezentat același film la distanță de jumătate de oră ar putea fi însoțit mai ales de către întreprinderile cinematografice a Capitalei, unde prezentarea ar putea fi în mai multe săli se face, în prezent, exact la aceeași oră.

ANUL ACESTA, D.R.C.D.E.-ul își propune să dezvolte activitatea rețelii statelor de cinematografe, între altele, asigurînd o medie de cel puțin 260 de spectacole în fiecare unitate cinematografică de 16 mm.

EXPOZIȚIE DE ARTĂ DECORATIVĂ. La Galeriele de artă ale Fondului Plastic din Baia Mare s-a deschis o expoziție de artă decorativă a artiștilor Iuliu Dușan din Baia Mare și Ianassy Arpad din Cluj. Sînt expuse peste 80 de obiecte din ceramică și sticlă: farfuri, vase pentru flori, fructiere și alte diferite bijuterii destinate înfrumusețării locuințelor.

MEMENTO

DUMINICĂ

10
APRILIE
1966

Soarele răsare la 5 h 41'
Soarele apune la 18 h 54'
— 1000 + 265

teatre

Motănuș înălțat ora 11, Boris Godunov ora 19.30; Teatrul de operă și balet (16.48.20); Sărutul Căminelor ora 10.30, Tîrgul de fete ora 19.30; Teatrul de stat de operă (14.50.11); Euridice ora 10. Oameni și soareci ora 15, Doamna lui Ieremia ora 19.30; Teatrul Național „I. L. Caragiale” sala Comedia (14.71.71); Patima roșie ora 10, Tezaurul lui Justinian ora 15, și la ora 19.30; Teatrul Național „I. L. Caragiale”

sala Studio (15.15.53); Trolus și Cresida ora 10, Inula ora 20; Teatrul de Comedie (16.64.60); Au fost odăta... două orfeline ora 10.30, Colombe ora 16, Sonet pentru o păpușă ora 20; Teatrul „C. I. Nottara” sala Magheru (15.93.02); Un tramvai mîștî dorință ora 10, Jurnalul unui nebun ora 15, Opera de trei parale ora 19.30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, sala din bd. Șchiuțu Măgureanu 1 (14.60.60); Căniota ora 10, Fil cumințe, Cristofor! ora 15, Dragă mincinosule ora 19.30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” sala Studio (12.74.50); Amoroș! ora 10, Dol pe un balansoar ora 15, Simple coincidențe ora 19.30; Teatrul Mic (14.70.81); Voinicești măi flăcăi! Teatrul „Barbu Delavrancea” (12.94.23) ora 20; Harap Alb ora 10, Cu capul în nori ora 15.30, Bună dimineață mîine ora 19.30; Teatrul „Ion Creangă” (12.85.56); Mănușă literară ora 11, Intelighi din Helem ora 20; Teatrul evreiesc de stat (21.36.71); Tigrisul Petre Teatrul „Tănădăreș” sala din str. Academiei 20 (15.87.37) ora 9 și ora 11; Cele trei neveste ale lui Don Cristofal Teatrul „Tănădăreș” — Stagiunea permanentă pentru adulți în sala din calea Victoriei 50 (15.23.77) ora 20.30; Revista drăgoștelor Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” sala

Savoy (15.56.78) ora 20; Magistrala tinereții: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00) ora 20; Spectacol prezentat de Circuitul de la Moscova: Circuit de stat (11.01.20) ora 16 și ora 19.30; Concert simfonie, dirijor Emanuel Elenescu ora 11, Concert de muzică populară românească al orchestrei „Barbu Lăutaru” ora 20; Ateneul Republicii Socialiste România.

cinematografe

Corăbiile lungi: Patra (11.86.25) orele: 8.30 — 11 — 13.30 — 16 — 18.45 — 21.15; București (15.61.54) orele: 9.30 — 12.15 — 15.30 — 18.15 — 20.45; Feroviar (16.22.73) orele: 8.30 — 11.45 — 14 — 17 — 20; Excelstor (18.10.88) orele: 9.45 — 12.30 — 15.15 — 18.15 — 21.15; Hal Franta: Republica (11.03.72) orele: 9.15 — 11.30 — 14 — 16.15 — 18.45 — 21.15; Porțile pămîntului: Victoria (16.28.79) orele: 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.06.88) orele: 10 — 12 — 14.30 — 16.30 — 18.30 — 20.30; Modern (23.71.01) orele: 10 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 20.30; După mine canalii! Festival (15.63.84) orele: 8.45 — 11.15 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Gloria (Alea I.O.R. nr. 6) orele: 11.15 — 13.30 — 16 —

18.30 — 20.45; Umbrele din Cherbourg: Central (14.12.24) orele: 9.15 — 11.30 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30; Divorț italian: Lumina (16.23.35) orele: 11.15 — 13.30 — 16 — 18.30 — 20.30; Union (13.49.04) orele: 11 — 15.30 — 18 — 20.30; Beata: Dolos (16.35.38) orele: 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30; Lira (31.71.71) orele: 15.30 — 18 — 20.30; Filme documentare: Timpuri Noi (15.61.10) orele: 10 — 21 în continuare; A fost cîndva hoț: Giulești (17.55.45) orele: 12 — 15.30 — 18 — 20.30; Tomis (21.49.48) orele: 9 — 11.15 — 13.30 — 16 — 18.30 — 20.45; Vanina Vanina: Drumul Sării (31.23.13) orele: 11 — 15.30 — 18 — 20.30; Cotroceni (13.62.56) orele: 10.30 — 15.30 — 18 — 20.30; Trăzești în Stanislav: Dacia (16.26.10) orele: 9.30 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Lumina verde: Buzet (15.62.79) orele: 16 — 18.15 — 19.30; Dulcea pasăre a tinereții: Crîngăși (17.38.81) orele: 10.30 — 16 — 18.15 — 20.30; Baracul: Grivita (17.08.58) orele: 10 — 12.30 — 15.30 — 18 — 20.30; Arta (21.31.88) orele: 10 — 12.30 — 15.30 — 18 — 20.30; Fifi înaripat: Bucegi (17.05.47) orele: 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.30; Aurora (33.04.66) orele: 10 — 12 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Procesul de la Nürnberg: Unirea (17.10.21) orele: 11 — 16 — 19.30; Cea mai frumoasă: Flacăra (21.31.40) orele: 16 — 18.15 — 20.30; Rahova (23.91.00) orele: 10.30 — 16 — 18.15 — 20.30; În pustul Patagoniei: Mosilor (21.52.03) orele: 15.30 — 18 — 20.30; Tom Jones: Mun-

ca (21.50.97) orele: 10.30 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Ferențari (23.17.50) orele: 12 — 15.30 — 18 — 20.30; Winnetou: Cosmos (35.19.15) orele: 10 — 13 — 16 — 19.15; Viziuta: Vitorul (11.48.03) orele: 15 — 17 — 19 — 21; Expresul Paris-München: Colentina (35.07.09) orele: 16 — 18.15 — 20.30; Ce s-a întîmplat cu Baby Jane: Volga (11.91.26) orele: 9.30 — 12.15 — 15 — 17.45 — 20.30; Răscoală: Floreasca (12.28.30) orele: 10 — 12.30 — 15.30 — 18 — 20.30; Plămura (23.07.40) orele: 10 — 12.30 — 15.30 — 18 — 20.30; Procesul alb: Progresul (23.94.10) orele: 15.30 — 18 — 20.30; Vanina Vanina: Drumul Sării (31.23.13) orele: 11 — 15.30 — 17.45 — 20; Transil: Pacea (31.32.55) orele: 11 — 16 — 18 — 20; Fata lui Bube: Vitan (21.39.82) orele: 16 — 18.15 — 20.30; Trenul fantomă: Cinematecă orele: 10 — 12 — 14; Depășirea: Popular (35.15.17) orele: 11.30 — 15.30 — 18 — 20.30; Ultima cavalcadă spre Santa-Cruz: (Clubul Uzinelor „Republica”) orele: 10.30 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.30.

televiziune

8.30: Reteta gospodinei și curs de croitorie; 9: Emisiune pentru copii; 10.30: Emisiune pentru sate; 14: Studioul „A”; 19.30: Teleanualul; 19.40: Muzică populară; 20: Film: Juc de; 21.35: „O zi la Pălăntza”; 22.30: Teleanualul; 22.40: Telesport.

radio

LUNI 11 APRILIE

PROGRAMUL I: 5: Stîrî; 8.08: Melodii; 5.30: Gimnastica; 5.40: Cîntece și jocuri; 6.10: Muzică ușoară; 6.15: Transmisiune pentru sate; 6.22: Moment muzical; 6.30: Intermedii melodice; 6.45: Salut voios de pionier; 7: Radiojurnal; 7.15: Muzică de estradă; 7.30: Muzică ușoară; 7.45: Melodii populare; 8.06: Piese distractive; 8.20: Muzică corală; 8.30: Melodia preferată; 9.30: Statul medicului; 9.35: Zece miniaturi pentru pian de Sabin Drăgoi; 10: Stîrî; 10.05: Cîntece și jocuri; 10.30: Emisiune literară pentru școlari; 11: Simfonia „Roma” de Bizet; 11.24: Muzică ușoară; 11.42: Muzică populară; 12: Stîrî; 12.10: Fragmente din „Don Juan” de Mozart; 13: Voci, orchestre, melodii; 13.30: Muzică populară; 14: Stîrî; 14.08: Muzică ușoară; 14.50: Piese pentru vioară; 15: Varietăți muzicale; 15.40: Cîntece populare; 16: Radiojurnal; 16.20: Tineri soliști de operă; 16.35: Muzică de estradă; 17.05: Cîntă orchestra Mantovani; 17.20: Actualitatea teatrală; 17.40: Arii din opere; 18: Stîrî; 18.03: În jurul globului; 18.13: Muzică ușoară; 18.30: Ritmurile cîncinallor; 18.50: Cîntă naistul Damian Luca; 19: „Drumeții veseli”;

19.45: Cîntă Ralph Bernet; 19.55: Melodia zilei; 20: Radiogazeta; 20.20: Sport; 20.30: Serenada tinereții; 20.45: Noaptea bună, copii; 20.55: Muzică de operă; 21.15: Satira și umorul; 21.45: Radiogazeta; 22.20: Muzică ușoară; 22.40: Sonata nr. 2 în mi minor de Jean M. Leclair; 22.55: Muzică ușoară; 23.52: Stîrî.

PROGRAMUL II: 7.30: Radiojurnal; 7.50: „Întîmpîrî din timpul scoli” de Wolfgang Schumann; 8.10: Muzică populară; 8.30: Coruri din opere; 8.45: Melodii populare; 9: Stîrî; 9.03: Muzică vocală și instrumentală; 9.20:

ORIZONT

La proba focului...

Nu mai au nevoie de recomandări suplimentare: sint omniprezente. Și-au impus necesitatea — cu o rapiditate poate unică din istoria științei și tehnicii — în toate domeniile de activitate: începând cu viața cotidiană și culminând cu navigația cosmică. Creații ale chimiei de sinteză, ele și-au depășit — în multe privințe — semnele naturale. Și totuși...

Și totuși, macromoleculele sintetice — sau, cum sint denumite în mod curent, masele plastice — se găsesc astăzi în fața unui nou și hotărât examen de maturitate. Specialiștii le supun probei temperaturilor ridicate. De felul cum, perfecționându-și structura, se vor comporta ele în astfel de împrejurări, depinde — în bună măsură — viitorul lor în tehnica modernă.

Pe marginea acestei probleme de stringență actualitatei a chimiei polimerilor sintetici am avut — recent — o discuție cu prof. dr. docent I. ZUGRĂVESCU, membru corespondent al Academiei, director al Institutului de chimie macromoleculară „Petru Poni“ din Iași și cu LUCIA CRIVĂȚ, șef de sector la același institut. Punctul de pornire al discuției l-a reprezentat precizarea locului și însemnătății acestor preocupări în ansamblul științelor chimice.

— Astfel de polimeri ca polietilena, poliorulura de vinil, poliacrilonitrilul sau poliamidele (nailonul, capronul etc) sint cunoscute în lumea întreagă. Utilizati sub formă de fibre, filme sau ca mase de turnare, ei înlocuiesc cu succes materialele clasice ca metalele, lemnul, pielea, bumbacul sau lina. Extinderea întrebunătății lor este însă limitată de un inconvenient major: lipsa de rezistență la temperaturi depășind 250 de grade.

Evident, astfel de condiții se întâlnesc doar uocori. Este vorba, de pildă, despre condițiile de exploatare a aparaturii în industria electrotehnică, în cea chimică sau în domeniul construcțiilor — unde se cer noi tipuri de mase plastice posedând înalte calități de rezistență termică, mecanică sau electrică. Ca să nu mai pomenim despre industria aeronautică, sau cosmonautică, unde astfel de însușiri sint indispensabile.

— Pe ce cale au pășit cercetătorii pentru a sintetiza polimeri termorezistenți?

— Ei au pornit de la ideea că între structura polimerilor și stăbilitatea lor termică există o strânsă legătură, un raport de dependență. Se cunoștea de pildă, faptul că benzenul,

naftalenul sau antracenul sint compusi chimici ce se formează la distilarea cărbunilor. Or, acest proces se desfășoară în condițiile unei temperaturi ridicate. Așadar — și-au pus problema oamenii de știință — este de așteptat ca polimerii cuprinzând în structura lor asemenea cicluri să posede și ei o remarcabilă termostabilitate. Și, într-adevăr, prin unirea între ele a nenumărate molecule de benzen, a fost obținut — pe cale sintetică — un polimer nou. Experimental, acesta nu s-a descompus, în anumite condiții, nici măcar la temperaturi în jurul a 500 grade C.

Proprietăți analoage cu cele ale benzenului s-au dovedit că le posedă și unii compusi chi-

și problema sintezei unor polimeri heterociclici termostabili. Și aceasta, nu numai pentru că am avut în vedere marea actualitate a acestei teme, ci și din considerente... tradiționale. Căci sectorul nostru de specialitate avusese, și în trecutul apropiat, preocupări în domeniul chimiei heterociclicilor, preocupări ce și puteau găsi valorificarea și cu acest prilej.

O primă temă pe care am atacat-o a fost cea legată de obținerea polioxadiazolilor. Acești heterocicli — prin reacții adecvate — i-am „legat“ în lanțuri polimerice, prin intermediul a diferite grupări ce aveau menirea de a conferi produsului final proprietăți de solubilitate, elasticitate, de prelucrare în fire sau filme etc.

— Și care a fost rezultatul final?

— Am reușit să sintetizăm niște polioxadiazoli-poliamide, polimeri care nu se topesc pînă la 350 de grade și, încălziiți în aer pînă la o temperatură de peste 400 de grade, au pierdere în greutate cu totul neînsemnată.

După determinarea structurii macromoleculare a acestor polimeri, am trecut la cercetarea citoriva dintre însușirile lor fizico-chimice cum ar fi solubilitatea, viscozitatea și termostabilitatea. Unora dintre acești produși li se poate prevedea însușirea de a fi prelucrați sub formă de filme și, eventual, fibre.

Apoi, sfera preocupărilor noastre s-a lărgit. Experiența dobândită ne-a permis să trecem la studierea metodelor de sinteză a unor noi clase de polimeri heterociclici. De curînd, unii produși obținuți de către noi, din clasa polietrazinelor (termorezistenți pînă la 400 de grade și-au evidențiat însușiri interesante. Neîndoiros, cercetările viitoare vor decide și asupra posibilităților și domeniilor de aplicatie ale acestor polimeri.

O precizare: toți acești compusi poliheterociclici sint polimeri noi, pe care literatura de specialitate încă nu li menționează și care — pînă în prezent — nu sint studiați în alte țări.

— Așadar, cercetările continuă...

— „Urînd desigur aceleași linii directoare. Obiectivul lor principal: aprofundarea metodelor lor de sinteză, în scopul selecționării celor mai avantajoase tehnologii.

Există astăzi o problemă spinosă. Ea este legată de găsirea celor mai bune metode de cercetare a acestor polimeri, în vederea trecerii de la faza laborator la faza pilot. Căci un asemenea studiu necesită „prepararea“ unor cantități relativ mari de polimeri. Or, laboratoarele noastre nu au mijloacele necesare pentru producerea unor asemenea cantități.

De aceea, se impune reproducerea polimerilor amintiți în unități utilizate în mod corespunzător, care să furnizeze cantități necesare unui studiu aprofundat al însușirilor lor fizico-mecanice. Credem că U.F.Săvinești ar putea fi una dintre unitățile în cadrul căreia s-ar putea efectua asemenea încercări.

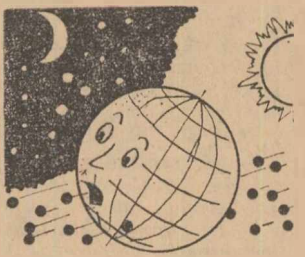
În sfîrșit, dacă în urma acestor studii aprofundate rezultatele vor fi pe de-a întregul cele așteptate oportunitatea construirii unei stații pilot rămîne să fie apreciată operativ de către ministerul de resort.

I. ADRIAN

ÎN CĂUTAREA UNEI JUMĂTĂȚI DE UNIVERS

Se pare că corpurile cerești pe care astronomii le observă în prezent nu ar reprezenta decît jumătate din universul accesibil. Cealaltă jumătate este construită din „misterele“ particule neutrinu, a căror prezență nu a putut fi încă evidențiată în mod satisfăcător. Gratie neutrinu-astronomiei, oamenii de știință vor putea — într-un viitor apropiat — să studieze acest univers invizibil.

Întregul univers este scaldat de un nor de neutrinu. În cursul vieții sale, corpul unui om este străbătut de un miliard de miliarde de neutrinu. Prezența acestor particule nu a fost niciodată observată înainte de anul 1954, deoarece, neavînd nici masă, nici sarcină electrică, ea trece prin materie ca printr-un mediu vid. Astfel, din miliarde de neutrinu care traversează globul terestru la un

moment dat, numai o singură particulă poate provoca o ciocnire cu un nucleu atomic.

Aceste nenumărate particule există pretutindeni în spațiul interstelar. Ele reprezintă — într-un anumit sens — cenzura rezultatelor de pe urma „ardelilor“ termonucleare. Observînd particulele neutrinu ar fi posibilă cunoașterea temperaturii din însuși miezul solar, stabilirea certă a faptului dacă universul este format din materie și antimaterie, descoperirea unor prodigioase cataclisme stelare etc.

Însă, pentru a se ajunge la astfel de rezultate este necesară — în prealabil — construirea unor observatoare speciale, ceea ce reprezintă o sarcină extrem de dificilă. Un astfel de observator ar trebui să fie protejat împotriva radiației cosmice obșnuite, pentru a se putea preîntîmpina orice posibilitate de eroare în observație. Această protecție neapărat trebuincioasă se poate obține prin instalarea aparatelor în fundul minelor foarte adînci sau cel al oceanelor. „Telescoapele“ de acest fel trebuie să fie foarte voluminoase, întrucît din miliarde de nutrinu care le traversează doar o singură particulă lovește, — din cînd în cînd — un „simbrure“ de materie, provocînd o reacție detectabilă.

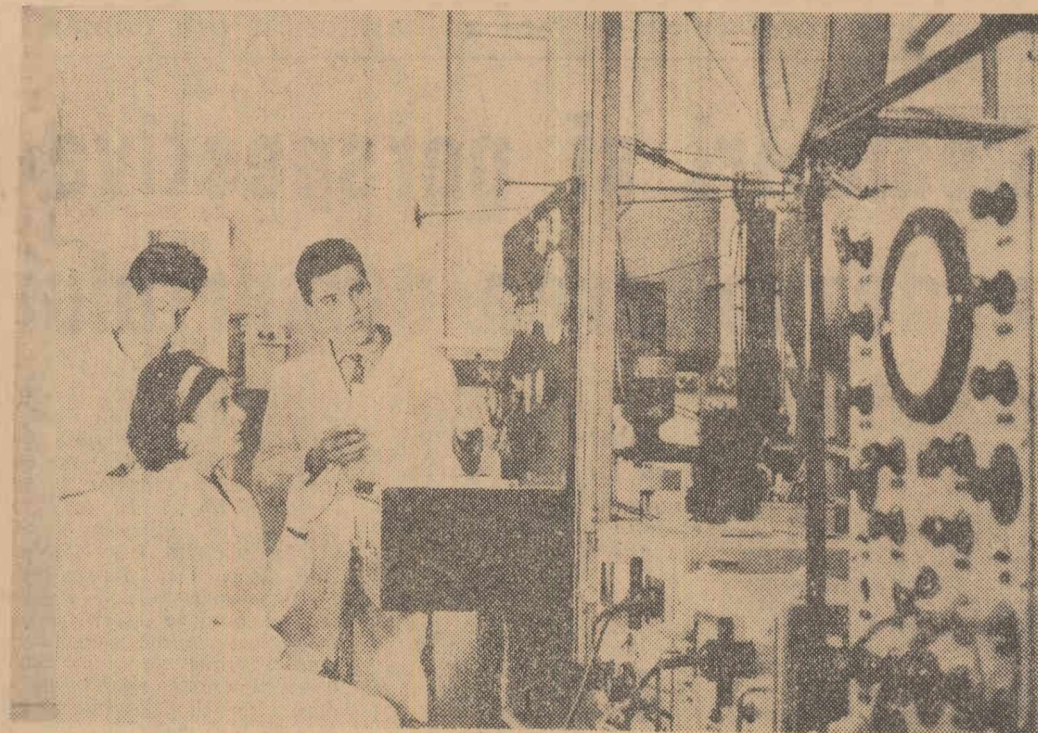
Pînă în prezent au și fost construite cîteva observatoare neutrinu. Însă rezultatele obținute sint încă departe de cele scontate și cercetările în vederea perfecționării lor continue sint în curs de desfășurare. Un lucru este însă sigur: astronomii, pentru a putea studia această componentă a universului, vor trebui să coboare din observatoarele lor din creștele munților, în adîncurile pămîntului...

La microfon: creierul!

În numeroase țări se desfășoară studii și cercetări pentru diagnosticarea și tratarea bolii lui Parkinson, maladie ale cărei simptome sint provocate de funcționarea anormală a unor celule din talamus — regiune a creierului. În centrul atenției specialiștilor se găsește problema identificării grupului de celule bolnave, pentru înlăturarea lor ulterioară pe cale chirurgicală.

Și, în cele din urmă, a fost găsit un mijloc eficient pentru detectarea sigură a regiunii bolnave. Firul conducător îl reprezintă activitatea electrică specifică a celulelor nervoase bolnave, care este deosebită de cea desfășurată de neuronii normali. Pentru a înregistra bioenergenții, celulele talamusului sint puse în contact cu electrozi speciali și aceștia — la rîndul lor — sint conectați la un sistem de amplificare cuplat cu un difuzor. Astfel, sunetele produse de descărcările electrice ale celulelor bolnave devin suficient de puternice pentru a putea fi auzite. O ureche exercitată poate distinge sunetele produse de astfel de celule. Este identificată astfel în mod sigur porțiunea bolnavă din talamus. Apoi printr-o intervenție chirurgicală, boala poate fi vindecată. O precizare: cercetătorii au arătat că frecvența descărcărilor electrice ale unor grupuri de celule ale talamusului este direct proporțională cu frecvența tremurărilor membrilor bolnavului de parkinsonism.

Pînă în prezent au fost efectuate numeroase intervenții chirurgicale de acest fel. În majoritatea cazurilor, ele au fost urmate de dispariția sau cel puțin de puternica atenuare a simptomelor caracteristice bolii.

Viitori specialiști se inițiază în activitatea de cercetare științifică încă din timpul facultății. În clăuse: Asistenta Rodica Manișu împreună cu studenții Mihael Moroșan și Ilie C. Ion de la Facultatea de mecanică a Institutului Politehnic „Gh. Gheorghe-Dej“ lucrează la documentația studiului „Motoare cu aprindere prin scintei“

Foto: SORIN DAN

Vidul sediul unei energii uriașe în raport cu energia nucleară?

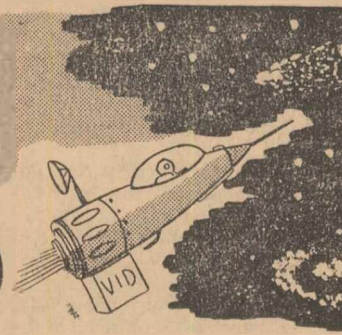
În eforturile făcute pentru cunoașterea naturii, fizica a parcurs pînă acum două etape mari. Prima etapă este cea a fizicii „clasice“ care a căutat să formuleze legile mișcării materiei la scara dimensiunilor spațiale și a intervalelor temporale cu care sintem obișnuți din practica zilnică, scara denumită de fizicieni „macroscopică“. În jurul anului 1900 a început a doua etapă și a-nume cea a fizicii „cuantice“. În această etapă fizica a descoperit legile care guvernează lumea atomilor și a moleculelor, legi specifice, calitativ diferite de cele ale fizicii clasice. Dimensiunile obiectelor studiate de fizica cuantică sint extrem de mici (de exemplu diametrul atomului de hidrogen este de ordinul a 10 la puterea minus 7 milimetri — adică o zeime de milionime de milimetru), iar intervalele temporale corespunzătoare inimăgînabile de scurte (de exemplu timpul în care electronul unui atom de hidrogen face o rotație completă în jurul nucleului este cam de 10 la puterea minus 16 secunde — adică o zeime de milionime de miliardime de secundă).

La ora actuală fizica se găsește în situația de a trebui să explice fenomene care se petrec la o scară și mai redusă și anume la nivelul nucleului atomic și la particulelor elementare. Dimensiunile acestora sint mult mai mici — cam de 10 la puterea minus 12 milimetri (adică a suta mîia parte din diametrul atomului de hidrogen) iar intervalele de timp caracteristice sint de ordinul de mîrime al așa-numitului „timp nuclear“ egal cu 10 la puterea minus 23 secunde, ceea ce înseamnă intervale de zece milioane de ori mai scurte decît cele corespunzătoare scării atomice. Legile fenomenelor ce se produc la această scară au fost descoperite doar într-o mică măsură și nu există încă o teorie generală la care să le explice. Este de așteptat că o teorie să fie creată de fizicienii timpurilor noastre și probabil că aceasta va fi calitativ diferită de cele ale fizicii clasice (respectiv mecanica cuantică și electrodinamica cuantică).

Doi fizicieni americani D. Bohm și francezul J.P. Vigi-gier au emis ipoteza că natura ar fi construită într-o serie de „trepte“ succesive, pe care ele-le-au denumit „nivele“, în număr infinit atît în sensul dimensiunilor „microscopice“ cît și în sensul celor „macroscopice“. Fiecărui nivel i-ar corespunde dimensiuni spațiale și intervale temporale caracteristice precum și mărimi fizice și legi proprii.

Conform concepției lor, fizica ar fi studiat pînă acum două nivele: nivelul „clasic“ și nivelul „cuantic“, iar în prezent ar exista destule motive să se presupună existența unui nivel mai profund, mai ascuns, pentru care propun denumirea de nivel „sub-cuantic“. Într-adevăr

fizica cuantică este silită să explice o serie de fenomene (cum ar fi de exemplu efectul Lamb Rutherford care constă dintr-o deplosare suplimentară a orbitei descrise de electron în jurul nucleului) cu ajutorul așa-numitei „teorii a perturbărilor“ în care se presupune că asupra particulelor elementare se exercită din partea vidului înconjurător o serie de acțiuni, care perturbă comportarea „normală“ a acestora. De asemenea în cadrul teoriilor particulelor elementare, apar noi entități cuantice denumite „particule virtuale“ care par a nu

apartine nivelului cuantic. În acest fel „vidul“ din jurul particulelor elementare nu mai poate fi considerat ca un spațiu „gol“, ca un spațiu „geometric“, ci acesta pare să fie umplut cu o substanță mai fină cu care particulele elementare se află într-un contact permanent și intim. Situația ar fi similară la o altă scară — cu cea a particulelor coloidale, care efectuează mișcări dezordonate produse de ciocnirile moleculelor mediului în care sint cufundate (mișcarea browniană).

Corespunzător acestei imagini, nivelul „sub-cuantic“ ar constitui o „infrastructură“ față de care nivelul cuantic ar juca rolul unei „suprastructuri“. Este de presupus că mergînd spre infinitul mare vom întîlni alte nivele, superioare. Se va putea vorbi poate de un nivel „metagalactic“, despre interacții metagalactice care vor fi produse de alte tipuri de forțe decît cele cunoscute la nivelul fizicii clasice (respectiv forțele gravitaționale).

Se pare că dezvoltarea istorică a fizicii urmărește aceste nivele, datorită faptului că în cadrul fiecărui nivel există dificultăți în explicarea anumitor fenomene, dificultăți care sint legate de necunoașterea nivelului următor.

Astfel, de exemplu, în cadrul fizicii clasice nu s-a putut explica radiația „corpului negru“. Încercarea făcută de Planck de a explica acest fenomen a dus la crearea mecanicii cuantice.

Revenind la nivelul sub-cuantic observăm că vidul are mișcări lui specifice, care pot produce asupra particulelor elementare efecte asemănătoare cu mișcarea browniană. În cadrul fizicii clasice, din măsurătorile efectuate asupra mișcării browniene a particulelor coloidale, se poate determina temperatura (respectiv energia) mediului în care sint cufundate aceste particule. În mod similar, măsurînd efectele mișcării vidului asupra particulelor elementare s-ar putea determi-

na „temperatura“ vidului, sau mai exact energia acestuia. După un calcul făcut de D. Bohm (semnalat într-un articol publicat de Louis de Broglie — creatorul mecanicii ondulatorii) rezultă că vidul este sediul unei cantități formidabile de energie și anume 10 la puterea 27 jouli pe centimetru cub). Aceasta ar însemna că într-un centimetru cub de vid este concentrată o cantitate de energie echivalentă cu energia ce ar putea fi produsă de toate centralele electrice existente la ora actuală în țara noastră, lucrînd încontinuu și la puterea maximă timp de aproximativ zece miliarde de ani. Pentru a produce această energie în reactori atomici, ar trebui să se consume cam 10 miliarde de tone de combustibil nuclear.

O valoare atît de uriașă a energiei vidului nu ne-ar apărea chiar atît de cunoscută dacă ne gîndim la formele cunoscute de energie — mecanică, termică, chimică, nucleară — ale căror valori, raportate la unitatea de volum, sint din ce în ce mai mari cu cît

cauzele care le produc fac parte din structura din ce în ce mai fină a materiei.

Dacă experiența va confirma aceste teorii, putem fi siguri că fizica viitorului va găsi mijloacele de a extrage această energie și de a o transforma în forme utilizabile în practică.

Implicațiile acestor teorii ar fi deosebit de importante atît pentru știință cît și pentru practică. De exemplu, științele cosmogonice ar putea explica nașterea galaxiilor, una dintre problemele neelucidate pînă în prezent, prin „materializarea“ vidului. Într-adevăr conform teoriei lui Einstein, care de la gîtura dintre masă și energie rezultă că de exemplu masei pămîntului i-ar corespunde o cantitate de energie egală cu

caută concentrată într-un volum de aproximativ 0,6 km³ de vid.

De asemenea, referindu-se la un domeniu practic, navele cosmice vor putea dispune de cantități nelimitate de energie fără a fi nevoie să-și ia rezerve de combustibil la bord, întrucît „combustibilul“ se va găsi chiar în vidul spațiului cosmic. Aceasta ar da posibilitatea trimiterii unor nave cosmice nu numai în afara sistemului solar, ci chiar în afara galaxiei.

După cum se vede, aceste ipoteze deschid perspective care pot apărea ca fiind de domeniul fantasticii. Dar oare acum cîteva decenii nu apărea la fel de fantastic ipoteza (pe atînci) a existenței energiei nucleare?

Desigur, aceste teorii își au susținători dar și adversari în lumea fizicienilor; numai evoluția viitoare a fizicii va putea însă să le confirme sau să le infirme.

DAN RAUL IONESCU
fizician

Din toată lumea

Calculatorul... cîntă

Un tînar fizician francez a reușit să facă să cînte la trompetă un calculator electronic. „Creierul“ electronic era astfel programat, încît a izbutit să „cînte“ la perfecție o compoziție pentru trompetă a lui Henry Purcell.

20 de persoane — între care cîțiva muzicieni profesioniști — au ascultat melodia. Ei nu au putut-o deosebi de cea cîntată de un trompetist veritabil de înaltă clasă.

Laserul și telecomunicațiile

O primă rețea telefonică laser funcționează experimental la Moscova. Ea permite transmiterea simultană a zece de mii de comunicări telefonice. Deși expus condițiilor atmosferice variate, laserul funcționează perfect. În viitorul apropiat, rețeaua laser va cunoaște o largă extindere.

Soluție la... rece

Cum poate fi coborît un soclu de ciocan de forjă, cîntîrînd 105 tone, în fundația sa adîncă de 7 metri, fără ajutorul unor macarale speciale? Soluția imaginată de tehnicieni pentru rezolvarea acestei probleme într-o uzină în construcție din Bombay, este foarte simplă. Ea constă din umplerea gropii de fundație cu blocurile de gheață, peste care a fost așezat solul. Gheața s-a topit treptat iar solul a „căzut“ spre fundul gropii de fundație cu o viteză de... 2,5 cm pe oră.

Fluturii amenință

Liliecii nu atacă niciodată fluturii de noapte. De ce? Pentru că fluturii emit — cu ajutorul unor organe speciale — un zgomot avînd o frecvență sonoră foarte ridicată. Percepând cu ajutorul sistemului acustic cu care sint dotați liliecii, acest zgomot reprezintă — pare-se — o amenințare pentru aceștia.

Bisturiu de 20 000 de grade

Intr-un spital din San Francisco se experimentează un instrument chirurgical ce proiectează un foarte fin jet filiform de gaz la o temperatură de 20 000 de grade, mult mai ridicată decît cea a suprafeței soarelui. Acest jet vaporizează aproape instantaneu țesuturile. „Înfășurat“ într-un strat de gaze foarte rece, el ar permite operațiile în regiuni foarte vascularizate, fără a exista vreun pericol de hemoragie.

Somnul poate fi inoculabil

Doi cercetători elvețieni au reușit să adormă un iepure injectîndu-i în prealabil o substanță extrasă din singele unui alt iepure adormit experimental în urma stimulării unei anumite zone din creier. Concluzia: somnul poate să fie transmis de la un individ care doarme la altul printr-un asemenea procedeu.

Whiskyul și vacile

Distilatorii scoțieni de alcool au pus la punct noi metode de recuperare a unor reziduuri lichide: subprodusii derivați din whisky și recuperati s-au dovedit a posedea proprietăți nutritive asemănătoare celor ale drojiei de bere, ale laptelui smîntînit sau laptelui praf. Bogat în proteine, în vitamina D și alți agenți de creștere, el ar putea să-și găsească o largă întrebuintare în alimentarea vitelor.

Iodul... lubrefiant

Însușirea de a avea o greutate mică și de a posedea în același timp — o mare rezistență mecanică sint, adesea, incompatibile. Și totuși, pentru a zbura din ce în ce mai rapid și mai departe, vehiculele spațiale trebuie să posede o mare rezistență, la un minimum de greutate. Astfel de performanțe nu sint posibile decît datorită punerii la punct a fabricării unor materiale speciale.

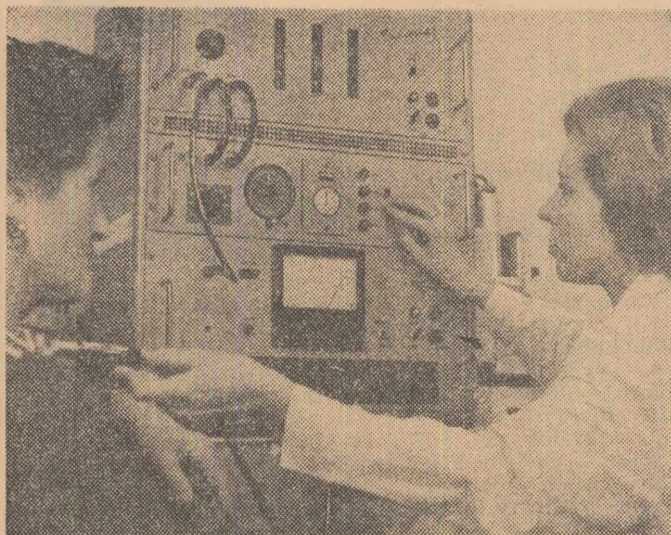
Însă aliajele erei spațiale, care sint înzestrate cu asemenea calități prezintă un inconvenient major: sint

foarte greu de lubrefiant.

Pentru rezolvarea acestei probleme a fost creat un lubrefiant de un tip cu totul nou. Particularitatea sa esențială este de a fi sintetizat pe bază de iod. Experiențele au arătat că titanul și oțelul inoxidabil, atînci cînd sint „curățați“, formează cu iodul niște compusi chimici, care alcătuiesc la suprafața pieselor metalice o pătură protectoare avînd doar grosimea citoriva straturilor atomice, îndeplinînd astfel rolul de lubrefiant.

Experiențele de

laborator au dovedit că noul lubrefiant are un coeficient de frecare cu 75 la sută mai redus decît cel clasic. Noii compusi sint solubili în lubrefianții obișnuți, cărora le transmit proprietățile lor. Ei nu sint descompuși de vaporii de apă din atmosferă, ceea ce prezintă o mare importanță pentru utilizarea lor terestră. Așadar, iodul a început să părăsească farmacia, făcîndu-și intrarea triumfală în domeniul vast al mașinilor...

În laboratorul de izotopi radioactivi al spitalului clinic nr. 2 din Cluj se efectuează o fosfocaptare tiroidiană

Foto: ION POPOVICI

ȘTIINȚIFIC

Scrisori de la cititori

Mai mult sprijin
din partea
sfatului popular

La sfîrșitul anului 1963, la Ploiești, pe strada Jianu au fost date în folosință trei blocuri cu cite nouă etaje. Sint blocuri moderne, cu un înalt grad de confort. Vizitîndu-le însă pe lingă multe lucruri plăcute ai ocazia să constăți și deficiențe supărătoare. Astfel, deși au trecut cîțiva ani de la darea lor în folosință, constructorii nu le-au finisat pînă acum la exterior. După plecarea constructorilor, sfatul popular orășenesc, cu sprijinul cetățenilor, a trecut la amenajarea drumurilor de acces, la crearea unor spații verzi, a unor locuri de joacă pentru copii. Din păcate, nu aceeași imagine plăcută o înfrîntă și în spatele blocurilor, în strada Teleaen. Aici, aspectul este aproape același ca acum trei ani, la darea blocurilor în folosință: aspect de maidan.

Anul trecut, cetățenii, cu sprijinul organelor locale, au încercat să transforme acest teren în spațiu verde. Au ridicat cîteva grămezi de moloz și le-au transportat în altă parte. Acțunea s-a oprit însă aci. Pentru a fi dusi la capăt, este nevoie de mai mult sprijin din partea sfatului popular orășenesc. Cetățenii au solicitat ajutor în plantarea de flori, de arbuști, ajutor care intrînz...

GH. NILA
Ploiești

Redescoperirea satului natal

Mi-am părăsit comuna natală — Sălcuța, raionul Cîmpeni, regiunea Cluj — în urmă cu mulți ani. Am plecat din sat așa cum pleacă odinioară moșii cu sutele în căutarea unui tral mai bun într-o lume strălucită. M-am oprit la o răscruce. Despre comuna de baștină păstram amintiri puternice. Dintre toate, cele mai vii aduceri-aminte erau legate de înăpoierea culturală a satului, de consătenii care nu șiau — cei mai mulți dintre ei — nici măcar să-și scrie numele.

De curînd, am avut posibilitatea să-mi revăd satul în care am văzut lumina zilei. Pentru mine, care am cunoscut această comună în alte vremuri, Sălcuța a fost o adevărată revelație.

Ca și în trecut, m-a interesat starea culturală a satului meu din Tara Moșilor. Și am constatat cu satisfacție că vrednicii mei consăteni, sub îndrumarea comunistilor, au înnoit uimitor Sălcuța și pe acest tărîm. Fostii neștiutori de carte au învățat să citească, iar setea lor de lumină — a lor și a copiilor lor — este satisfăcută azi de mijloace adecvate. Unul din acestea este biblioteca amenajată în doua încăperi. La sfîrșitul anului trecut, ca numără 8.505 volume și numeroase colecții de ziare și reviste. Diferite manifestări organizate de bibliotecă — recenzii, simpoioane, seri literare, concursuri etc. au numărat — numai anul trecut — 3.689 de participanți. Pentru Sălcuța — sat de munte, cu case răspîndite, această participare este destul de ridicată. M-am bucurat să găsesc printre consătenii mei activi oameni ca Teodor Panta, Cornel Popa Gavrilă Vlad, Lina Olta, Cornel Duma.

O altă realizare frumoasă pe tărîm cultural este cinematograful sătesc. Si el atrage mulți oameni. Pentru frumoasele realizări pe tărîm cultural comuna mea natală a fost distinsă cu numeroase diplome.

Mă bucur din toată inima că satul meu natal din Tara Moșilor tine pasul cu progresul întregii țări și sentimentele pe care le trăiesc eu, un bătrîn moț aflat în pragul pensionării, am ținut să le împărtășesc cititorilor ziarului.

SIMION GOG
Simeria

În preajma consfătuirii pe țară a lucrătorilor din comerț

Realizări și perspective în dezvoltarea comerțului

Interviul nostru cu Dumitru Joița

vicepreședinte al Comitetului
executiv al sfatului popular
al orașului București

Cererea și desfacerea unui volum sporit de mărfuri către populația Capitalei au creat premisele dezvoltării în tot mai mare măsură a bazei tehnico-materiale a comerțului, au deschis largi perspective de dezvoltare a acestui important domeniu de activitate economică. În legătură cu unele realizări și perspective, redactorul nostru Ioana Pătrașcu s-a adresat tov. DUMITRU JOIȚA, vicepreședinte al comitetului executiv al Sfatului popular al orașului București, cu o serie de întrebări.

— Vă rugăm să ne spuneți cum s-a dezvoltat rețeaua comercială în anul precedent, ca urmare a creșterii volumului de desfacere a mărfurilor.

— În anul 1965 s-a desfășurat prin comerț socialist din Capitală, un volum sporit de mărfuri, reprezentînd o creștere de 800 milioane lei față de 1964, și de peste cinci miliarde lei, față de 1959. Premisa realizării unui volum sporit de mărfuri a fost asigurată în mare măsură prin dezvoltarea continuă a bazei materiale a comerțului.

Făcînd bilanțul realizărilor obținute în dezvoltarea și îmbunătățirea rețelei comerciale în anul 1965, consider că este cazul să arăt succint unele aspecte mai deosebite privind baza tehnico-materială a sectorului circulației mărfurilor din orașul București. Astfel, s-au dat în folosință 26 unități comerciale în cartierele Balta Albă, Nitu Vasile, Jilul-Schitea, Drumul Taberei, din care 11 unități în sectorul alimentară, cinci în sectorul alimentară publică și zece în alte sectoare (textile, încălțăminte etc.). Paralel, s-a început construirea altor complexe comerciale în cartierele Balta Albă, Drumul Taberei, Bercești-Sud, precum și modernizarea unui număr de aproape 150 unități. În cadrul construcțiilor noi cit și la cele modernizate s-a urmărit realizarea celor mai solicitate tipuri de unități, cum sint magazinele alimentare cu autoservire, magazinele specializate pentru desfacerea tesăturilor, tricotelor, articolelor mîrtenie, restaurante-pensine, bufete lacto, bufete-bar etc.

— Ce măsuri se prevăd pentru anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

— Considerăm că cererea de mărfuri a locuitorilor Capitalei va fi în mai mare măsură satisfăcută în anul 1966 cu privire la lărgirea în continuare a rețelei de desfacere?

satisfăcută prin înființarea în acest an a unui număr de 46 de unități noi; în sectorul alimentar vor lua ființă 15 unități, în alimentația publică 23 și în alte sectoare 26 unități. Se vor moderniza numai din fondul de investiții 15 magazine, din care pînă în prezent au fost terminate și date în folosință șase unități.

— Cunoșcînd amploarea construcțiilor de locuințe din noile cartiere bucureștene și unele lacune din anii precedenți privind darea în folosință concomitent cu acestea a dotărilor comerciale, vă rugăm să ne arătați în ce măsură vor fi satisfăcute cererile cumpărătorilor din aceste zone ale orașului.

— În planul de investiții al sfatului popular al Capitalei pe anul 1966 se prevede dezvoltarea în continuare a bazei tehnico-materială a comerțului prin darea în folosință a șase complexe comerciale în Drumul Taberei și a altor șase în Balta Albă. În cadrul acestora vor funcționa atât unități care desfac produse de cerere curentă, cit și unele unități pentru desfacerea produselor de cerere periodică. În cel mai nou cartier în construcție, și anume în cartierul B-dul Păcii — Armata Poporului, se va deschide chiar în cursul acestui an un modern complex comercial. Este prevăzută, de asemenea, terminarea lucrărilor de dare în funcțiune a unui complex comercial în zona Bercești-Sud. Pe locuitorii cartierului Giulești li anunțăm că, în cursul acestui an, vor începe lucrările de construire a unităților comerciale prevăzute pentru completarea rețelei realizate în anii anteriori, acțiune care va continua și în anii viitori.

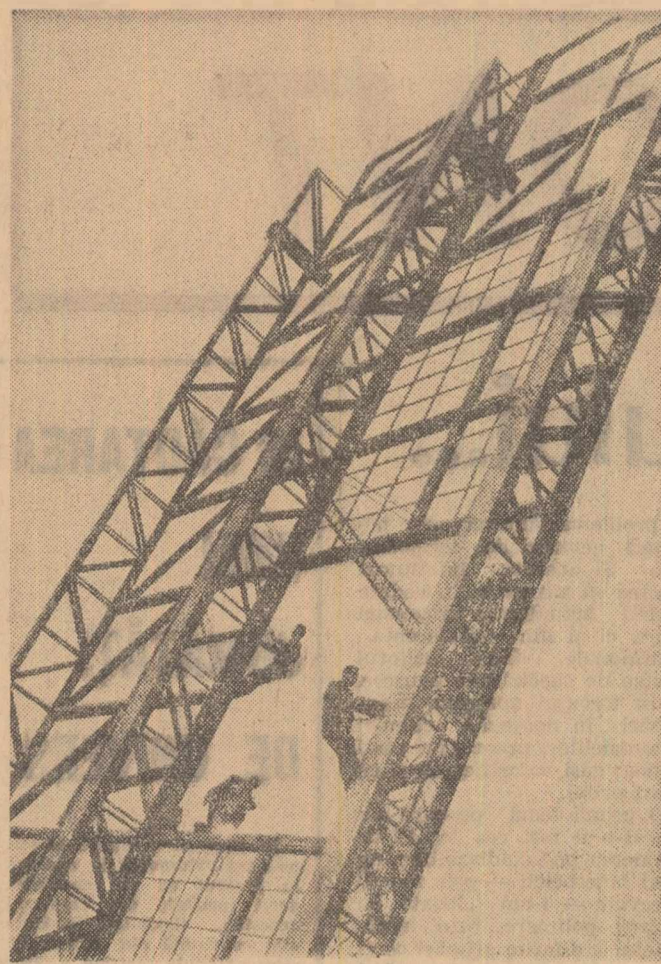
— Care sint realizările comerțului pe linia introducerii noului, în vederea îmbunătățirii servitiilor populației?

— Simplificarea procesului de vânzare și scutirea timpului necesar efectuării cumpărătorilor constituie una din preocupările de bază ale comerțului local din Capitală. O cifră poate fi concludentă: în

prezent, circa 2.700 unități, respectiv 60 la sută din totalul rețelei comerciale, folosesc sistemul vânzării fără bon, cu plata direct la vânzător. De asemenea, 248 unități din care 53 magazine alimentare de mare capacitate sint organizate pe bază de autoservire, iar un număr de 88 de magazine de produse diferite (confeții, încălțăminte, articole de menaj) practică expunerea deschisă a mărfurilor. Considerăm însă că numărul acestora este insuficient și o primă măsură anunțată este ca toate unitățile alimentare generale din construcțiile noi sau din localurile existente care se modernizează, precum și cele din alte sectoare, să fie organizate prin sistemul de autoservire, și respectiv cu expunerea deschisă. În cursul lunii aprilie, vor lua ființă cele două supermagazine, cu personal special instruit, în cartierele Balta Albă și Drumul Taberei. Acestea vor concentra într-o sală unică de vânzare, desfacerea unui sortiment larg de produse alimentare și de altă natură, cumpărătorii avînd și avantajul de a achita toate mărfurile într-un singur punct, la ieșirea din magazin. Menționăm, de asemenea, că o atenție deosebită am acordat-o diversificării serviciilor pentru populație, în vederea creării unor condiții mai ușoare pentru cumpărarea mărfurilor și de folosire a acestora.

— Ce măsuri aveți în vedere pentru perioada următoarelor ani?

— Pentru desfacerea volumului sporit de mărfuri prevăzut pentru anul 1970, în urma dezbaterii cifrelor de plan cu organizațiile comerciale locale, s-au stabilit măsuri în vederea continuării acțiunii de dezvoltare a bazei tehnico-materială a comerțului din Capitală în perioada 1966—1970. Iată și cîteva cifre care ilustrează această acțiune. Vor fi date în funcțiune pînă în 1970 numai în sistemul local, peste 60 dotări comerciale cu cca 240 unități de desfacere însumînd peste 100.000 mp suprafață totală utilă. În același timp, pentru înlăturarea diferentelor calitative dintre noile unități și cele vechi se vor moderniza un număr de peste 300 magazine comerciale și de alimentație publică. Principalele obiective prevăzute, le vor constitui dotările necesare din noile ansambluri de locuințe, care se vor realiza concomitent cu acțiunea generală de sistematizare a orașului.

Oameni la înălțime

Foto LICA IOSIP

Consemnări

UNUL DIN RAOANELE cele mai frecventate de cumpărători este cel de produse electrotehnice de la magazinul universal „Victoria”. Tov. Const. Voicu, șeful raionului, ne informează că au sosit aici televizoare tip E 47 seria C care merg însă numai pe curent de 220 V!

— Și cei care au curentul de 110 V ce fac? — am întrebat noi.

— Își cumpără un transformator în valoare de 150 lei!

— Altă soluție nu-i?

— Ba da: uzina „Electronica” să producă televizoare de acest tip și pentru curent de 110 V, așa cum au fost televizoarele din seria E 47 B.

ÎN URMA unui accident auto, ing. Alexandru Vlad Bădescu de la Combinatul siderurgic din Galați s-a ațes cu grave arsuri pe corp. Internat de urgență la un spital de specialitate din București, accidentatului i s-au dat primele ajutoare. Ulterior medicii care îl îngrijesc au anunțat că pen-

tru salvarea și vindecarea lui, sint necesare o serie de greve de piele. Mare le-a fost bucuria cînd au aflat că 18 oameni — toți tovarăși de muncă ai tinărului inginer — s-au oferit voluntar să fie supuși operațiilor necesare de transplantare. Este un fapt mai mult decît semnificativ pentru relațiile ce s-au statornicit în zilele noastre între oameni, fapt ce socotim că nu are nevoie de nici un alt comentariu.

MĂSURA ca magazinele cu produse industriale din orașul Piatra Neamț să fie deschise și duminica este binevenită. Ea vine mai ales în sprijinul cumpărătorilor din satele învecinate. Este deci firesc ca lucrătorii din aceste unități să aibă săptămînal o zi liberă. Numai că măsura ca toate magazinele să fie închise în aceeași zi, adică luni, este nejustificată. Și aceasta pentru că în această zi cumpărătorii din oraș sint lipsiți de posibilitatea de a-și procura cele necesare. Oare este așa de greu ca magazinele să fie deschise sînt rotație?

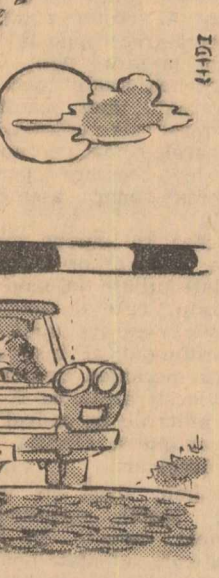

APROPO DE STABILIREA PREȚULUI
Reprezentantul comerțului: — Mai durescă?
— Da, se naște foarte greu.

Desen de GH. CHIRIAC

— Formidabil domnule, cum strică unii copaci!!!

— Pînă se ridică bariera... ce-al zice dacă am coborî am întinde cortul, am face o baie, am pregăti masa și am și dormi un pic?...
Desene de MATTY

Ipostaze familiale

(Urmare din pag. 1)

tr-o afirmație în trecut, făcută de electrician pe marginea interiorului locuinței sale — remarcabil orînduit, în spiritele celor mai moderne accesorii: „Televizor, însă, nu ne luăm. Fără să vrei, te ține prea mult legat de casă”. Iar soților Hașcu le place viața în afara casei patru pereți. Organizator al excursiilor pentru colegii de muncă, electricianul își cumpără todeauna în autocar două locuri pentru familia lui.

O ipostază a tinerei căsnicii, care, după prevederile Elvirei Hașcu, va evolua către redescoperirea interiorului plăcut din primitorul „P-11”, probabil odată cu primul nou-născut. Dar iată altă ipostază a aceleiași tinere vîrste familiale: de astă dată, cei doi parteneri preferă vieții petre-

cute mai mult în exterior perimetrul confortabil al locuinței.

— Locuința aceasta am dobîndit-o la scurt timp după căsătorie — povestește Cornelia Catrina (apartamentul 225). A fost o binefacere pentru că, în sfîrșit, mi s-au oferit toate condițiile ca să-mi împlinesc o veche dorință: să învăț. Explicabil, așadar, pentru ce orarul particular al ofiterului Ion Catrina și al soției sale se desfășoară, mai cu seamă, în încăperile luminoase ce le alcătuiesc căminul. Primele ore ale după-amiezii, în special. Atunci, cei doi iau loc la biroul de lingă fereastră și învață... amîndoi. Mai precis, ofiterul, care deține o catedră de științe sociale, își meditează soția, care va da în iunie examenul de maturitate la lit-cul seral. Pe la ora 6, Cornelia își adună cărțile și se

duce la Liceul nr. 6 din spațiile lui „P-11” în catalogul căreia figurează drept cea mai bună elevă la fizică și chimie. Și după examen? — Nu știu, zău — spune Cornelia. Amîndoi am vrea ca să-mi continui studiile: adică să mă înscriu la chimie. Și în același timp, tare am mai dori un băiețel. Mă uit din balcon la copiii din parc și mă închipui cu unul în brațe, care să fie al meu.

Evident, Cornelia înclină către împlinirea ambelor proiecte. Și, între timp, își vizitează pînă de curiozitate vecinii, pentru care viitorul în materie de urmași a și devenit certitudine. Între altele, pe Ana Ion, vecina de la apartamentul 254, căreia „P-11” i-a găzduit nunta sîrbătorită acum opt luni și-i va găzdui, curînd, și leagănul primului moștenitor.

— Ce să mai aștept? — spune Ana. Mi-am ales un bărbat bun — nu l-aș da pe nimeni altul, la înțepîndere oameni mă respectă, avem o locuință plăcută... Copilul ne va împlini viața.

Căci așa vor soții Ion, să-și consolideze începutul drumului în viața de familie: în trei. Ea e, în timpul liber, o bună gospodină, una dintre acele vrednice moldovence care se pricepe să-și umple cămara cu fel de fel de chisele; el — tot gospodăr. Iar de cînd soția e în concediu de naștere, mai că n-o lasă să facă nimic. Cînd vine de pe șantier (e parchetar de meserie) dovedește o îndemînare într-ale gospodăriei, de-a dreptul emoționantă. De aceea, singurele conflicte din apartamentul 254 se icesc pe terenul... bucătăriei: cine spală astăzi vasele?

Noroc că timpul trece și curînd disputele vor trece în sfera grijii față de cel mic. „Ca în familia laminatorului Gheorghe Dumitrescu (apartamentul 244) surprinsă de reporter în febra preparatiivelor pentru sîmlele de noapte al Liliane. Liliana, fetița în vîrstă de cinci luni, al cărei zîmbet radios luminează o altă ipostază a tinerei vieți conjugale din „P-11”.

— Nici vorbă că primirea acestei locuințe ne-a îndemnat să avem copilul — spune laminatorul. Acum două zile ni s-a propus un apartament de două camere în alt cartier. Mai reflectăm, pentru că aici sint mai aproape de fabrica „Dacia” unde lucrează soția și în a cărei creșă va intra Liliana chiar săptămîna viitoare. „Ca orice reportaj, și acesta trebuie să aibă un final, o concluzie. Dar ce-a vrut reporterul să spună, ce problemă a intenționat să dezbată? — se va întreba cititorul. Problema? Să mă iertați... În viața mea n-am înfrînt probleme, ci doar oameni care trăiau preocupările vieții de familie, cu mici necazuri, și mari bucurii. Deci, nimic de senzație, ci doar plăcerea de a fi petrecut cîteva ceasuri în tovărășia unor oameni tineri, cu adevărat mulțumiți de viața care o duc. Și m-am gîndit că descrierea lor — fie chiar succintă — merită cîteva rînduri de gazetă.”

GRAZIELA VINTU

Libretul de economii pentru construirea de locuințe

Casa de Economii și Consemnațiuni a introdus la data de 1 aprilie a.c., un nou instrument de economisire: libretul de economii pentru construirea de locuințe. Acest libret de economii se emite în sumă fixă de 5.000 lei de către casele raionale și orășenești de economii și de către agențiile C.E.C. autorizate în acest scop.

Pentru sumele depuse pe libretul de economii pentru construirea de locuințe, Casa de Economii și Consemnațiuni acordă o dobîndă de 3,5 la sută pe an, sub formă de cîștiguri în bani, prin trageri la sorți trimestriale, la care participă libretul de economii ale căror depuneri au fost păstrate la C.E.C. în tot cursul trimestrului pentru care se efectuează tragerea.

În mod excepțional, la tragerea la sorți pentru trimestrul II/1966 vor participa libretul de economii emise pînă la data de 20 aprilie a.c., inclusiv.

Titularii libretelor ieșite cîștigătoare la o tragere la sorți trimestrială, care solicită sprijinul statului în vederea construirii de locuințe, sint preferați la încheierea contractelor pentru construirea acestora, dacă folosesc în întregime sumele cîștigate pentru constituirea avansurilor.

COMBINATUL CHIMIC FĂGĂRAȘ

produce și livrează fără
repartiție

SULFAT DE SODIU ANHIDRU

pentru fabricile de celuloză și hirtie sau pentru alte scopuri

Informații suplimentare la Serviciul producție, telefon 207

IN CURÎND PE ECRANE

„HAIDUCII”

Regia: Dinu Cocea, Scenariul: Eugen Barbu, Nicolae Mihail, Mihai Opris

Cu: Ion Besolu, Marga Barbu, Amza Pellea, Elisabeta Jar, Toma Caragiu, Fory Etterle, Alexandru Giugaru, Ion Finetteanu, Florin Scărlătescu, Mircea Sintimbreanu, Constantin Guriță, Ilana Buhoci, Marin Moraru
Imaginea: George Voicu, muzica: Mircea Istrate, decoruri: Nicolae Teodor, Filip Dumitriu, costume: Ortansa Georgescu

TURNUL TEATRULUI „C. I. NOTTARA”
cu spectacolul

„ABSENȚA UNUI VIOLONCEL”

comedie de Ira Wallach
continuă în următoarele orașe:

— 10 aprilie	Caracal
— 11	Calafat
— 12	Turnu Severin
— 13	Turnu Severin
— 14	Caransebeș
— 15	Resița
— 16	Timișoara
— 17	Lugoj

Din distribuția spectacolului fac parte: Migry Avram Nicolau, Val Săndulescu, Lucia Mureșan, Doina Ionescu, Pușca Scărlătescu, Mihnea Moiescu, Lucian Dinu.

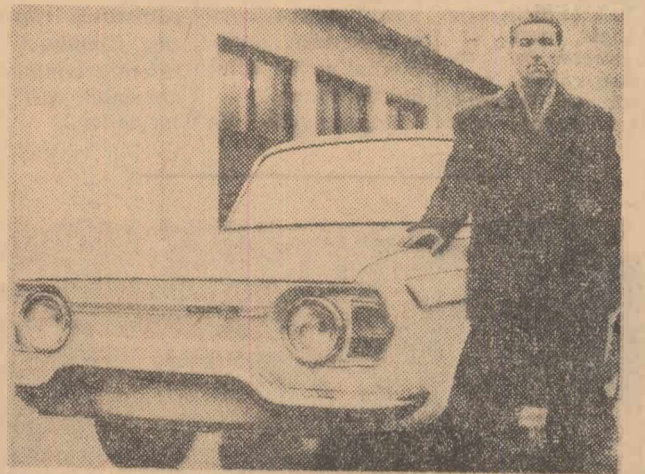
Diracția de scenă: Val Săndulescu

Regizor secund: Dan Dinulescu

Decoruri: Mircea Marosin

Costume: Olga Școarțeanu

Ilustrația muzicală: Ion Hetea

Zilnic, zece de mii de cetățeni din întreaga țară cîștigă la Loz în plic, premii în bani sau obiecte. În primul trimestru din acest an au fost cîștigate la Loz în plic 18 autoturisme. La Loz în plic, seriile speciale, puteți cîștiga imediat autoturisme Renault 10 Major, Fiat 1100 D, Moskvici 403, Wartburg 312/1, Fiat 850, Wartburg Lux, Wartburg Standard, Trabant 601, Fiat și Trabant Combi. În fiecare serie specială sint cite 8 autoturisme. În afara de autoturisme mai puteți cîștiga: motocicletă, motocicletă, scutere, televizoare, frigider, aparate de radio, aspiratoare, ceasornice, biciclete, mașini de cusut, pikupuri, aparate foto și numeroase premii în bani. În clișeu: participantul Bădără Marian din com. Surdila, regiunea Galați, care a obținut la Loz în plic un autoturism „Renault 10 Major”

De la Comisia electorală centrală pentru alegerea unui deputat în Marea Adunare Națională

În ziua de 9 aprilie, Comisia electorală centrală pentru alegerea unui deputat în Marea Adunare Națională s-a întrunit în ședință de lucru sub președinția tovarășului Avram Bucuș, președintele comisiei.

Comisia electorală a adoptat hotărâri privind legii nr. 9 pe 1962 în legătură cu alegerea unui deputat în circumscripția electorală vacantă nr. 12 Sulină, regiunea Dobrogea, care va avea loc la 29 mai a.c.

Vizitele delegației Partidului Comunist din Spania

Simbătă după-amiază membrii delegației Partidului Comunist din Spania, în frunte cu tovarășul Santiago Carrillo, secretar general al Partidului Comunist din Spania au făcut o vizită cu mașinile prin București. Ei au fost însoțiți de tovarășii Florin Dănilache, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului orașene de partid, Mihail Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Ion Savu, membru supleant al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului orașene de partid, reprezentanți ai conducerii Sfatului popular al Capitalei.

În timpul popasului făcut la Complexul studentesc Grozăvesc, numeroși studenți au făcut oaspeților spanioli o călduroasă primire. Împreună cu acad. prof. Gh. Mihoc, rectorul Universității din București, conf. univ. Tamara Dobrin, prorector și Constantin Manolescu, secretarul Comitetului de partid al Centrului Universitar București, oaspeții au vizitat cantina studentescă de aici și unul din cămine, unde s-au întreținut cordial cu studenții.

ÎN 24 DE ORE

Înapoierea în Capitală a ministrului comerțului exterior al României

Ministrul comerțului exterior, Gheorghe Cioară, s-a înapoiat simbătă dimineață în Capitală, venind de la Belgrad, unde a semnat Acordul privind schimbul de mărfuri pe perioada 1966—1970 între Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia.

La soare, în Gara de Nord, au fost prezenți Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior, Gheorghe Pele, adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai conducerii Ministerului Comerțului Exterior.

Au fost de față Iakša Petrici, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București, și membri ai ambasadelor.

**Numirea noului
ambasador al Republicii
Socialiste România
în Pakistan**

Prin decret al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Mihail Magheru a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Pakistan.

Ieri a părăsit capitala, îndreptându-se spre Geneva, delegația română care va lua parte la lucrările sesiunii a XXI-a a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa (13—29

aprilie). Delegația este condusă de tovarășul Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior. Din delegație fac parte consilieri și experți.

Aducem la cunoștința cititorilor că anunțurile pentru

MICA PUBLICITATE

ce va apărea
zilnic
în ziarul
„România liberă“

se primesc
la următoarea
adresă: București
str. Eforiei nr. 6, raionul
Lenin. Telefon 16.79.45

Tot aici se pot obține
și informații
suplimentare

La 22 mai intră în vigoare Noul mers al trenurilor

La 22 mai va intra în vigoare noul mers al trenurilor, cu valabilitate pînă la 27 mai 1967.

Pe baza analizei cererilor călătorilor vor fi introduse cu acest prilej o serie de trenuri și vagoane suplimentare. Astfel, în traficul internațional, pe linia trenurilor existente se introduce în circulație noul accelerat pe distanța București—Timișoara Nord—Jimbolia—Kikinda—Subotica—Zagreb—Rijeka. Acceleratul va circula în perioada de vară pînă la Rijeka pe coasta Mării Adriatice, iar în perioada de iarnă pînă la Zagreb. La trenul accelerat amintit se va atașa un grup de vagoane directe care vor circula de la Timișoara pînă la Baia Mare prin Arad—Oradea—Satu Mare.

Actualul tren accelerat nr. 106 pe distanța Timișoara Nord—București prin Pitești, va avea și el în componența sa un grup de vagoane care vor circula de la Craiova prin Roșiori Nord. Trenul nr. 111 destinat sezonului de vară pe distanța București Nord—Timișoara Nord va circula de la Lugoj prin Buziaș la Timișoara Nord. La trenurile accelerate 203 și

204 care au ruta între București Nord—Sighișoara—Teiuș—Arad va exista o ramură care va circula între Teiuș și Cluj. La actualele trenuri rapide pe distanța București—Suceava Nord se va introduce o nouă ramură pe distanța Măreștii—Iasi.

Se preconizează ca pe unele secții aglomerate, ca de pildă București—Videle, Titu—Tirgoviste, Roșiori Nord—Alexandria, Făgăraș—Brașov, Ulmeni Sălaj—Cehul Silvaniei, Sărățel—Deda etc. numărul trenurilor să fie sporit. A fost introdus de asemenea în plus un nou tren de persoane cu destinația litoralului Mării Negre între Tecuci și Mangalia.

Si în anul acesta, rețeaua căilor ferate va fi dotată cu noi tipuri de vagoane, mijloace mai puternice de tracțiune, șine de tip greu, instalații de centralizare electrodinamică care vor conduce la creșterea vitezei comerciale a trenurilor. Ca rezultat al acestor măsuri, în noul grafic vitezele comerciale ale acceleratelor vor crește cu 1,1 Km/oră, iar pentru totalul trenurilor de călători de pe întreaga rețea feroviară, viteza va crește cu 0,8 Km/oră.

Funeraliile sculptorului Gheorghe D. Anghel

Simbătă la amiază, la Uniunea Artiștilor Plastici, numeroși iubitori ai artei, sculptori și pictori, studenți și elevi, rude și prieteni au adus ultimul omagiu artistului poporului Gheorghe D. Anghel. Cătafalcul cu corpul neînsușit al sculpturii era înconjurat de coroane de flori depuse din partea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Uniunii Artiștilor Plastici, Uniunii Scriitorilor, Institutului de speologie al Academiei, Fondului plastic.

Pe un panou îndoliat se afla portretul eminentului artist, a cărui operă, profund realistă și umanistă, a îmbogățit tezaurul artei noastre naționale. Înalte distincții, ordine și medalii, pe care statul nostru le-a conferit artistului erau așezate pe o pernă de culoare vișinie.

În jurul cătafalcului, în ultima gardă se aflau acad. Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, Ion Brad, șef adjunct de secție la C.C. al P.C.R., Virgil Florea, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, artiștii poporului Corneliu Baba, Boris Caragea, Ion Irimescu, M. H. Maxy, artist emerit și criticul de artă Eugen Schileru.

La ora 12 a început adunarea de doliu la care au luat cuvînt acad. Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, Virgil Florea, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, sculptorul Ion Vlașiu, artist emerit, criticii de artă Ion Frunzetti și Dan Hăuică. La cimitirul minăstirii Pasărea, unde a avut loc înmormântarea, au vorbit criticii de artă Petru

Comarnescu și pictorul Camillean Demetrescu.

În cuvîntul lor vorbitorii au evocat figura luminoasă a marelui artist, subliniind faptul că alături de Brâncuși și Pașcurea, creația lui Anghel s-a înscris pe linia tradițiilor valoroase ale sculpturii românești, pe care a îmbogățit-o cu opere nepieritoare. Întreaga sa creație, au arătat vorbitorii, este un exemplu de desăvîșită măiestrie artistică, de înaltă exigență, de pasiune și dăruire, de dragoste față de viață și de oameni, de echilibru și armonie. Înaltele calități ale artistului au remarcat ei, s-au împletit cu nobilele și generoasele trăsături ale omului. El și-a cucerit dragostea și stima celor ce l-au cunoscut, iar prin opera sa, și-a înscris numele printre marile personalități artistice, care au adus țării și poporului nostru recunoașterea și prețuirea unanimă a specialiștilor și iubitorilor de artă din țară și de peste hotare. Luînd

parte la numeroase expoziții organizate în mari orașe din lume, operele sale au stîrnit pretutindeni admirația cunoașterii și publicului iubitor de frumos. Artă de cea mai înaltă tinută și esență spirituală, creația lui Gheorghe D. Anghel reprezintă un monument unic, un imn cald și luminos închinat omului. Amintirea sa va rămîne neștearsă în memoria artiștilor plastici și a poporului nostru, iar opera lui Gheorghe D. Anghel va sta cu cinste alături de operele celor mai însemnați dintre înaintași săi, ilustrind elocvent nesecutul geniu creator al poporului român.

ACTUALITATEA INTERNATIONALĂ

Manifestații anti americane la Ankara și Istanbul

ISTANBUL 9 (Agerpres). — În cursul zilei de vineri, la Ankara au avut loc manifestații studențesci anti americane. Agenția Associated Press informează că studenții manifestanți au avariat un automobil în interiorul căruia se aflau cinci americani. La Istanbul, împotriva unei manifestații asemănătoare au fost trimise numeroase detașamente de poliție care au folosit bastoanele de cauciuc.

Marginalii Pirații discului

Discul legăduia „Best of the Beatles“... dar un băiat, expert, pe seama, în zgomoasă producție a „pleosilor din Liverpool“, recunoscu că nu era vorba de o autentică ologie a multă apăsătoare. În consecință, trimise o scrisoare de protest firmei M.G.M. Records care pusese în vânzare discul, iar tatăl băiatului sesiză, print-o copie a acestei întâmplări juvenile, pachetul din New York Primul constă: „Best“ nu înseamnă — duă cum îndemna titlul — „toi cei mai bun“ din producțiile Beatlesilor. Titlul se referea doar la un „Peter Best“, cîndva membru element al trupei și înlocuit în anul 1961.

O altă reclama dubioasă îl înălța pe Errol Garner, un cunoscut pianist de jazz, purtînd, sub chipul acestuia, următoarea deslușire: „Programul preferat al lui Errol Garner“. Numai că programul cu pricina nu este executat de Nini Simon, pe care se poate citi: „Inregistrare clasică a operei „Porcy și Hess“ de Gershwin. În care artista este acompaniată de ansamblul „Village Allstars“. Nini Simon își recunoaște vocea. Sănușii lui fusese împinși, fără să știe ei, în timpul unui concert. Ulterior, firma Buckingham Records a șters acompaniamentul la pian, original, și l-a înlocuit cu acel misterios „Village Allstars“ de care nimeni nu auzise vreodată.

Leidă Armstrong, la rîndul său, o reia, ca o împănare, pusă în vinzare fără înscușurarea lui, avea respectabila vîrstă de... 30 de ani.

Evoluția situației economice și sociale în perioada celui de-al doilea plan cincinal al R. P. Ungare

Un comunicat al Direcției Centrale de Statistică a R. P. Ungare

BUDAPEȘTA 9 (Agerpres). — La 9 aprilie, Direcția Centrală de Statistică a R. P. Ungare a dat publicității comunicatului cu privire la evoluția situației economice și sociale în perioada celui de-al doilea plan cincinal (1961—1965). În comunicat se subliniază că în cursul cincinalului forțele de producție au continuat să crească atît în industrie, cît și în agricultură; pe primul plan s-au situat și mai mult marile întreprinderi cu un grad mai ridicat de concentrare.

În decurs de cinci ani, producția industriei ungare a crescut cu aproximativ 47 la sută. Investițiile în industrie s-au cifrat la 86 miliarde forint, numărul lucrătorilor din industrie a crescut cu 15 la sută și a ajuns la 1.500.000 de persoane. O proporție de 64 la sută din creșterea producției a fost realizată ca urmare a creșterii productivității muncii.

Puterea instalată în centralele electrice a crescut în cei cinci ani cu 600 MW; în 1965 s-au produs 11 miliarde KW ore energie electrică, adică cu 50 la sută mai mult decît

acum cinci ani. Producția industriei siderurgice a crescut cu 31 la sută, a construcțiilor de mașini cu 59 la sută. Producția industriei chimice a înregistrat cel mai rapid ritm de dezvoltare — 91 la sută.

În domeniul agriculturii, valoarea producției a fost în perioada 1961—1965 în medie cu 10 la sută mai mare decît în cei cinci ani precedenți. Pentru investiții în agricultură s-au cheltuit 40 miliarde forint. În perioada celui de-al doilea cincinal producția vegetală a depășit cu 6 la sută nivelul celor cinci ani precedenți, iar creșterea animalelor cu 14 la sută.

Valoarea totală a investițiilor a fost de 206 miliarde forint, cu 18 miliarde mai mult decît s-a planificat.

În decurs de cinci ani s-au construit apartamente pentru care statul a cheltuit 15 miliarde forint.

În anul 1965 venitul național a fost cu 25 la sută mai mare decît în 1960.

În perioada 1961—1965 numărul locuitorilor din R. P. Ungară a crescut cu 154.000 și a totalizat 10.160.000 locuitori la sfîrșitul anului 1965.

Violarea acordului de armistițiu din Coreea de către partea americană

PHENIAN 9 (Agerpres). — La ședința secretarilor Comisiei Militare de Armistițiu, care a avut loc la Panmunjon, secretarul părții coreeano-chineze a protestat pe lângă partea americană împotriva violării recente a acordului de armistițiu din Coreea. El a

arătat că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

arăt că partea americană a deschis focul asupra sectorului coreeano-chinez din zona demilitarizată și a introdus în mai multe rânduri arme grele și automate în zona demilitarizată. Partea americană a strecurat, de asemenea, personal militar înarmat în sectorul părții coreeano-chineze.

Dezvoltarea relațiilor româno-daneze

cele două țări s-a concretizat prin schimburi comerciale și culturale, prin vizitele unor persoane oficiale, prin ridicarea reprezentanțelor diplomatice din București și Copenhaga la rangul de ambasade.

Anul trecut s-au desfășurat vizite reciproce de delegații ale unor municipalități a orașului Copenhaga și a statului popular al orașului București, iar în toamnă, România a avut ca oaspeți pe ministrul afacerilor culturale din Danemarca și o delegație a parlamentului danez. În curînd va avea loc vizita în țara noastră, a ministrului afacerilor externe al Danemarcei, Peer Haekkerup, cu acest prilej urmînd să se semneze și noul acord comercial de lungă durată.

Cu toate că Danemarca este situată în cealaltă extremitate a continentului european, realizările harnicului său popor sînt binecunoscute în țara noastră. Deși solul peninsulei Iutlanda și al celor trei insule principale ale arhipelagului danez Fyn, Lolland și Sjælland (pe acestea din urmă se află capitala Copenhaga) este în general arid, eforturile și pricepera danezilor au făcut să se dezvolte o agricultură cu înaltă productivitate prin măsurile

„La violencia“ și tragedia bidonvillurilor

(Urmare din pag. 1)

40 s-au ales cu răni grave. „La violencia“ a ieșit din nou învingătoare...

Tragedia bidonvillurilor din marginea Bogotei duzează de mai mulți ani, locuitorii multora dintre ele, fiind indeosebi tărani izgoniți de pe pămînturile lor de teroarea „bandeleros“ sau de operațiunile militare întreprinse de autorități împotriva mișcărilor tărânești din regiunea Tolima, Huila, Marquetalia, Dezrădăcinate din locurile de baștină, fără posibilități stabile de trai, sate întregi în căutarea unei coji de pine se așază pe terenurile virane din marginea capitalei, ridicîndu-și cocioabele într-o singură noapte pentru a pune autoritățile în fața faptului împlinit. Procesul se desfășoară de mai mult timp și în ciuda represaliilor polițienești la care sînt supuși, adeseori colibeile fiindu-le dărîmate, nefericiții oameni aduși la culmea disperării continuă să îngroașe numărul șomerilor capitalei adăugîndu-se celor 500.000 de muncitori columbieni lipsiți continuu de lucru.

Prin îndârjirea cu care își apără noile sălășuri, încercînd să supraviețuiască ei reușesc uneori să reziste asaltului poliției. Alteori, numărul opresorilor coplesindu-i, sînt nevoiți să plece. Noaptea, însă un nou „sat“ se înalță la repezeală într-un alt punct mărginaș al Bogotei. Polițiștii nu întîrzie să apară și povestea se repetă... „La violencia“ nu le dă pace țărănilor dezmoșteniți de moșteri și autorități, nici chiar în bidonvillurile dispersate din preajma capitalei columbiene.

Ceea ce se întîmplă în cartierele de cocioabe din periferia Bogotei, nu este un fenomen specific columbian. Asemenea tragedii pot fi întîlnite și în multe alte locuri de pe bogatul continent al zecilor și zecilor de milioane de oameni săraci și oprimați...

CRACIUN IONESCU

SPORT

Azi pe stadionul „23 August“ România — U. R. S. S. (juniori) și Rapid — Dinamo București

Campionatul categoriei A de fotbal programează azi o nouă etapă, dominată incontestabil de partida derbi Rapid—Dinamo București. Ferovari, angajați în lupta pentru titlul de campioni, au neapărată nevoie de victorie și sîntem siguri că vor face totul să o obțină. Fără îndoială sarcina lor este destul de dificilă deoarece la ora actuală Dinamo se prezintă mult mai bine ca în turul competiției. În afara faptului că dinamoviștii doresc să se revanșeze pentru înfrîngerea suferită în toamnă, ei tîntesc acum — ca urmare a rezultatelor obținute în primele etape — unul din locurile fruntase ale clasamentului. Așa că și Dinamo va aborda cu toată seriozitatea partida de azi, îngreunînd astfel misiunea rapidiștilor. În fața unui examen foarte greu se găsesc și petroliștii. Echipa Crișul, ancorată puternic în zona retrogradării, nu-și poate permite,

în primul rînd, pierderea de puncte pe teren propriu, decisivă, după părerea noastră, în tentativa de a mai rămîne în prima categorie. Așa dar, la București și Oradea se desfășoară partidele cheie ale etapei.

În rest etapa mai cuprinde următoarele jocuri: C.S.M.S. Iași—Steaua; Steagul roșu—Siderurgistul; Farul—Știința Craiova; Politehnica Timișoara—U.T.A.; Universitatea Cluj—Dinamo Pitești. Mecul Rapid—Dinamo București se va desfășura pe stadionul „23 August“ cu începere de la ora 16,30.

În deschidere, de la orele 15, echipa de juniori a țării noastre întîlnește reprezentativa similară a Uniunii Sovietice. Mecul contează, după cum se știe, pentru preliminariile turneului U.E.F.A. Primul meci dintre cele două echipe, desfășurat la Chișinău, a fost cîștigat cu scorul de 1-0 de fotbalistii sovietici.

masculin. 55 de minute în care dinamoviștii au manifestat o netă superioritate, depășindu-și adversarul mult mai ușor decît era de așteptat. Învîngătorii au practicat un joc foarte bun, impunîndu-se, în primul rînd, printr-o mai mare rapiditate și varietate în acțiunile de atac. Combinațiile reușite de dinamoviști la fileu, marile variații a acestora, a surprins aproape de fiecare dată nepregătita blocadă advers. De aici a rezultat un evident avantaj de partea dinamoviștilor care au putut să valorifice cu succes acțiunile de atac, să punteze pe siguranță, să dezorganizeze întreg mecanismul tactic al echipei adverse. În același timp dinamoviștii au știut să contracareze, și încă foarte bine, jocul în atac al oaspeților, stopîndu-le loviturile printr-un blocaj ermetic. A ieșit în evidență acest lucru mai ales în setul al doilea cînd adversarii au atacat cu mai multă vigoare, dar aproape totul s-a oprit în blocaj.

Scorul de 3—0 și diferența destul de categorică cu care bucareștii au cîștigat fiecare set în parte, deschid echipei Dinamo largi posibilități de a se califica în finala competiției. Cu toate că Dukla a lăsat să se înțeleagă că poate juca mai bine decît a făcut-o aseară, este totuși greu de crezut că va putea refaca handicapul cu care pornește în partida retur, programată simbătă 23 aprilie la Kolîn. Sebastian Mihailescu, antrenorul dinamoviștilor, ne spune la sfîrșitul partidei de aseară, că echipa sa va căuta să nu rateze calificarea în finală unde ar dori să întîlnească pe Rapid. Prima sa dorință, adică calificarea echipei în finala competiției, este foarte aproape de realizare. A doua depinde foarte mult de rezultatul ce îl va obține Rapid astă seară la Moscova în prima partidă cu T.S.K.A. Să așteptăm deci...

ION BOCIOACA

Correspondență din Moscova În ajunul unui maraton șahist

Mîine începe la Moscova meciul pentru campionatul lumii între actualul campion Tigran Petrosian și Boris Spasski, întîlnire așteptată cu viu interes de iubitorii șahului din toată lumea.

Marele maestru sovietic Boris Spasski este în vîrstă de 28 de ani. Din fragedă tinerețe el a uimit prin profunzimea cu care tratează străvechiul joc. La 10—12 ani, Spasski avea un stil de joc propriu, solid, poate întrucîtva seacă, dezvoltînd cunoașterea fină a frumuseților poziționale ale șahului.

Marile succese ale lui Spasski, antrenat de Zak și apoi de Tolus, au atras atenția cercurilor de specialitate asupra tînărului. Mulți specialiști i-au prezis un urcuș rapid pe Olimpul șahist. Totuși, Spasski avea să aștepte timp de un deceniu confruntarea directă cu regele șahului.

În întrecerile ultimului ciclu trienal Spasski a triumfat în înteleful cel mai deplin al cuvîntului: Victorios în campionatul U.R.S.S., în turneul zonal și interzonal, în

sfîrșit în meciul pretendentilor.

Nu de mult, l-am vizitat la el acasă pe campionul mondial de șah. Petrosian știe că cu Spasski va trebui luptat, nu glumă. În jocul lui Petrosian nu se găsesc combinații originale, de efect. Nu-i place să sacrifice piese, nici măcar pionii. Desigur, atîta timp cît nu este convins că sacrificiul este necesar, el îl promite. Însă, cînd profunzimea în jocul lui, cîta frumusețe interioară cîta logică și, totodată, cîte idei poziționale fine și manevre voalate, care, desori, — nu voi ascunde acest lucru — și pentru noi marii maeștri nu sînt de la început limpezi! Trebuie să mai adăugăm fa-

mul că Petrosian știe să calculeze înainte, fără greș, aproape în stil electronic.

Deși sînt considerat un „bătrîn lup șahist“ și am jucat cu opt din cei nouă campioni mondiali, cîți au fost în ultimii 80 de ani nu m-aș încumeta să dau un pronostic în meciul pentru campionatul mondial.

Luni 11 aprilie începe marele maraton șahist de la Teatrul de Estradă din Moscova. Arbitrii întîlnirilor sînt ei gata. Principalul arbitru este marele maestru belgian O'Kelly, secundat de marele maestru cehoslovac Filip.

ANDREI LILIENTHAL
mare maestru internațional

ȘTIRI

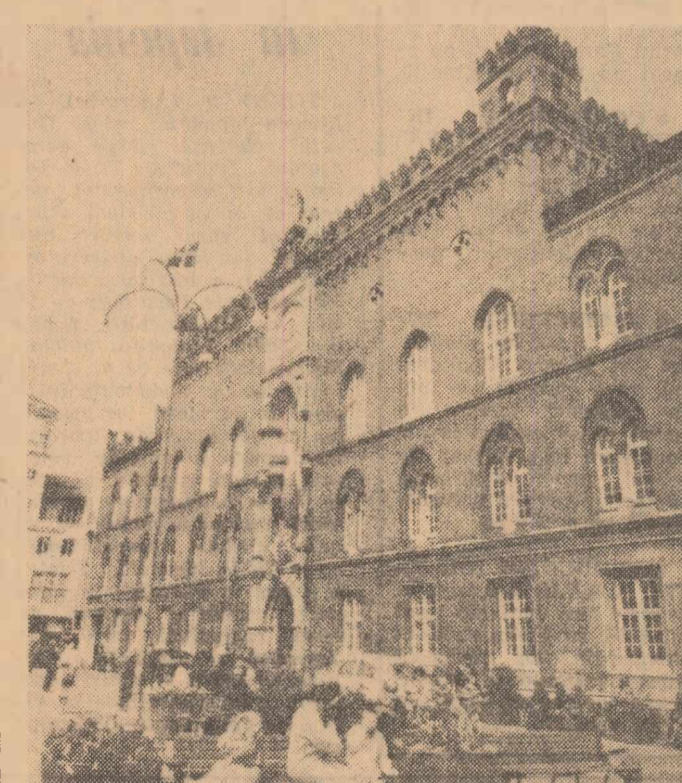
TENIS. — Pe terenurile Progresul din Capitală au continuat ieri întrecerile dintre tenismenii români și cei sovietici. În meciul selecționatelor secunde rezultatul este de 2—1 în favoarea gazdelor. Ilie Năstase a cîștigat la Lihačov cu 2—6, 6—1, 5—7, 6—3, 6—1. La dublu, perechea Ilie Năstase, Petre Mărmureanu a învins cu 6—4, 8—6, 6—3 pe Lihačov și Ivanov. La tineret, tenismenii români conduc, de asemenea, cu 2—1. În proba de dublu, Dron și Dumitrescu au întrecut cu 8—6, 3—6, 4—6, 6—2, 6—1, pe Korotkov, Volkov.

Astăzi, de la ora 10 au loc ultimele probe de simplu: Mărmureanu—Lihačov, Ilie Năstase—Ivanov, Dron—Kakuleva și Dumitrescu—Korotkov.

CICLISM. — Ieri pe ruta București—Urziceni—București de-a lungul a 90 km s-a desfășurat a doua etapă a competiției cicliste dotate cu

„Cupa F.R.C.“. Victoria a fost decisă la sprintul final, unde dinamoviștul N. Ciometi s-a impus în fața lui L. Ardeleanu (Steaua), ambii cronometrați în 2h 10' 39". În clasamentul general individual conduce N. Ciometi în același timp cu C. Gonțea (Steaua). Urmează la 15 secunde, I. Ardeleanu.

SCRIMA. — Campionatele mondiale pentru tineret au continuat ieri la Viena cu desfășurarea probei feminine de floare. Titlul a revenit suedezei Kerstin Palm urmată de Halina Balon (Polonia) și Claudette Herberst (Franța). Fosta campionă mondială Ecaterina Iencic (România) a pierdut la Novikova (U.R.S.S.) (1—4, 4—3, 1—4) în optimile de finală. În sfîrșitul de finală, Kondratieva (U.R.S.S.) a învins-o pe Ileana Drimbă în două manșe contra una, iar Maksimova (U.R.S.S.) a cîștigat ambele „manșe“ la Mariana Stanca.

Vedere din orașul danez Odense: clădirea primăriei, datînd din secolul al

ACTUALITATEA INTERNATIONALĂ

În Vietnamul de sud situația se menține încordată

• Primul rezultat al consfățuirii generalilor • 700 civili americani evacuați din Da Nang sub protecția pușcașilor — marini • Budiștii din Hue resping acordul semnat la Saigon

Ca un prim rezultat al consfățuirii generalilor „directoratului” saigonez (care s-a desfășurat vineri, timp de zece ore și a fost reluată sim-bătă) corespondenții de presă din Saigon semnalează numirea, ieri dimineață, a generalului Ton That Dinh în funcția de comandant al regiunii I militară din centrul țării, cu sediul la Da Nang. În locul generalului Nguyen Van Chuan, rechemat în capitala sudvietnameză.

Ton That Dinh este cel mai tânăr general al armatei saigoneze și, după aprecierea agenției americane U.P.I., un „element foarte dur” care în calitate sa de guvernator militar al Saigonului pe vremea lui Ngo Dinh Diem, s-a „distingat” prin participarea sa la reprimarea manifestațiilor budiste.

Indată după numirea sa, generalul Dinh a și plecat la Hue — orașul său natal — însoțit de o delegație de conducători budisti din Saigon, a căror identitate n-a fost dezvăluită. La Hue, el a vizitat cartierul general unde a avut convorbiri apoi a conferit, timp de două ore, cu liderii budisti din localitate. Înainte de a pleca spre Da Nang unde se află sediul noului său car-

tier general, Dinh a declarat presei că a venit să-l înlocuiească pe generalul Chuan „în urma manifestațiilor antiguvernamentale la care au participat și soldații ai unităților acestei regiuni” și că pleacă la Da Nang „pentru a restabili ordinea”.

În cercurile politice sudvietnameze se dau interpretări contradictorii numirii generalului Dinh. În timp ce unele cercuri văd în această numire „o provocare din partea guvernului” saigonez și o măsură în vederea unei „soluții prin forță”, alte cercuri consideră, dimpotrivă, că fiind originar din Hue, Dinh va fi în măsură să găsească o soluție de compromis.

Atenția observatorilor a fost însă atrasă de faptul că, la numai câteva ore după numirea generalului Dinh în noua sa funcție, generalul William Westmoreland, comandantul șef al trupelor americane din Vietnamul de sud a hotărât să recomande ambasadorului S.U.A. la Saigon, Henry Cabot Lodge, evacuarea tuturor civililor americani din Da Nang „din cauza unei probabile agravări a situației ca urmare a hotărârilor luate în cursul întrunirii de vineri

a generalilor din directoriu” (France Presse). Evacuarea — a 700 de persoane civile americane din Da Nang — a și început simbăta dimineața la orele 8,30 (ora locală). Ei au fost invitați să se adune într-un hotel din centrul orașului, având dreptul a lua cu ei bagaje de câte 30 kg iar evacuarea lor a început cu ajutorul unor elicoptere conduse de piloți americani și... sub protecția pușcașilor-marini americani.

Între timp, corespondenții din Hue al agenției France Presse anunță, că influentul lider budist din acest oraș, Thich Don Hau a declarat că budiștii din Hue „resping în mod energic și categoric pretențiunile acord semnat între premierul Ky și budiștii” la Saigon. Un purtător de cuvânt al studenților din Hue a luat o poziție similară.

Caracterizând situația actuală din Vietnamul de sud, senatorul american McGee, reîntors recent dintr-o călătorie în această țară, a declarat că nu poate preciza „dacă Ky va reuși să se mențină la putere” și că oficialitățile americane din Saigon „nu sînt sigure de rezolvarea situației în viitorul apropiat”.

LA LOCUL POTRIVIT

Stilul din fața sacilor cu nisip ce protejează zidul unei clădiri situate în piața centrală a Saigonului a fost destinat execuțiilor publice ale patrioților condamnați la moarte de autoritățile marionetă. El este păstrat permanent în piața centrală a capitalei sud-vietnameze ca un mijloc de intimidare a adversarilor regimului. Participanții la ultimele manifestații antiguvernamentale din Saigon nu s-au speriat însă de acest avertisment. Și, la rîndul lor, au ținut să-i dea și ei un avertisment generalului Ky agățîndu-i caricatura pe stilul de execuție...

Afacerea rhodesiană: Un embargo ineficace

După numeroase peripeții, urmărite cu interes de ziaristi pe culoarele sediului O.N.U., Consiliul de Securitate s-a întrunit ieri după amiază, pentru a discuta problema, mai potrivit spus „afacerea” rhodesiană.

Precum se știe, discuțiile care au avut loc în legătură cu această sedință, au fost determinate de o adevărată cursă, inițiată de delegația britanică, cu scopul de a aduce în primă Consiliul, fără ca toți membrii, printre care, în primul rînd reprezentanții țărilor africane, să fi fost consultați, așa cum prevede Carta O.N.U. Între cine se desfășoară această cursă? S-ar părea că celălalt participant este petrolierul Ma-nuela care, în vîzful puterii flotei militare maritime și aeriene, concentrate de autoritățile britanice în apele Mozambicului, evoluează în zig-zag, spre a camufla (de sigur față de opinia publică mondială) ținta ultimă a drumului său. De fapt, celălalt partener se arată a fi însăși situația reală a măsurilor economice adoptate împotriva Rhodesiei, situație care denotă, cu date incontestabile, că aceste măsuri nu și-au dovedit eficacitatea.

Încă de la adoptare, „zidul” sancțiunilor prezenta cîteva breșe care, cu timpul, s-au lărgit, ajungînd pînă la speculoasele evoluții ale petrolierelor în apele portului Beira din colonia portugheză Mozambic. O asemenea desmintire în vîzful lumii, a eficacității „zidului”, a determinat la Londra, în ultimele zile, frîmțiri intense, cu atât mai mult, cu cît autorii violării embargoului petrolier par să fi profitat de discreția cu care a fost amînită afacerea rhodesiană în cursul recente campanii electorale din Anglia. Imediat ce această perioadă delicată a trecut, reacția Londrei a luat, brusc, o întorsătură febrilă, manifestată mai întîi prin trimiterea la Lisabona a lordului Walston, subsecretar de stat la Foreign Office și apoi prin cunoșcerea încercare de a convoca Consiliul de Securitate.

Întrevederile lordului Walston n-au avut, după cît ara-

tă informațiile, succesul scontat, deoarece o declarație făcută de acesta la terminarea întrevederilor de la Lisabona, cum că „portughezii nu vor permite folosirea noulor rezervoare din portul Beira pentru petrolul destinat Rhodesiei” a fost imediat desmintită de către un purtător de cuvînt al Ministerului de externe al Portugaliei. Acesta a declarat că, față de atitudinea adoptată de guvernul englez (este vorba de cererea de a se convoca Consiliul de Securitate), Portugalia se întreabă dacă un asemenea angajament ar fi justificat și a calificat drept „opinie personală” a lordului, afirmația că guvernul portughez s-ar fi angajat să nu autorizeze pomparea petrolului spre Rhodesia. Într-o notă dată publicității acum două zile, guvernul portughez arăta că încălcătura petrolierului Ionna V. aflat la Beira, a fost furnizată de mari companii internaționale, a căror listă este în posesia Lisabonei și care „dacă ar fi vrut, ar fi putut suspenda livrările de petrol”. Nota mai susține că vasele militare britanice n-au oprit „în mod deliberat” petrolierul Ionna V. Cît privește consiliul de administrație al companiei anglo-portugheze

L.O.R.N.H.O. care deține oleoducul de la Beira, membrii englezi nu au reușit să-i convingă pe colegii lor portughezi să respecte embargoul, aceștia declarînd că vor adopta față de Rhodesia o atitudine „comercială”. Indicațiile date de Lisabona cu scopul de a se disculpa, nu sînt mai puțin revelatoare asupra rolului jucat de „marile companii internaționale” în violarea embargoului. Dar petrolierul Ionna V. merita să fie subliniat, pentru că el indică existența unui centru care coordonează această afacere. Într-adevăr, vasul, grec la origine și comandat de un căpitan grec, a fost încărcat în Golful Persic de compania sud-africană „A. G. Morrison”. La mijlocul drumului său care a trecut prin Suez, Gibraltar, Dakar și Capetown, el a fost cumpărat de „Varnikos Corporation” din Panama iar la Dakar a s-a schimbat în afara de pavilion și căpitanul, noul comandant afirmînd că „ignoră” interdicția dată de guvernul englez și grec și că va descărca petrolul acolo unde îl vor indica patronii.

Ținînd seama de această situație, proiectul de rezoluție pregătit pentru Consiliul de Securitate de delegatul britanic, este după cum reamăra agenția France Presse, „strict limitat la circumstanțe”. Or, după cum sublinia agenția Algeria Presse Service, problema este de a se analiza, nu cazurile particulare ale acestor petroliere, ci „responsabilitatea britanică în eșecul politicii sale rhodesiene”, care nemulțumește multe țări africane. Este semnificativ în acest sens faptul că în amendamentul prezentat de reprezentantul Ugandei, Apollo Kironde, în numele țărilor africane membre ale Consiliului de Securitate, la textul britanic, guvernul Angliei e chemat „să folosească toate mijloacele, inclusiv forța armată, pentru a înlătura regimul minoritar al coloniștilor din Rhodesia”.

Afacerea rhodesiană cunoaște, astfel, o nouă izbucnire care ar putea agrava criza dintre Marea Britanie și o serie de țări africane, în vreme ce „marile companii internaționale” stau în așteptare, spre a vedea care vor fi urmările indiscreției de care au dat dovadă, cînd au vrut să folosească, pe lângă Africa de sud, și Mozambicul, pentru a livra lui Ian Smith petrol.

R. VOINESCU

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

Tunis și Alger pentru a lua pasageri și mărfuri, înainte de a-și continua rutele lor spre Italia și ca unei a treia companii americane Seaboard World Airlines să i se acorde dreptul de a transporta mărfuri la Milano.

Reacția italiană la oferta Consiliului Aviației Civile din S.U.A. a fost de „oarecare iritare”. Există convingerea că companiile aeriene americane exploatează Italia la maximum, în timp ce Italia nu sînt acordate nici măcar privilegii minimele în Statele Unite, care de altfel, sînt acordate unui număr de companii aeriene străine.

Sursele guvernamentale italiene subliniază că hotărîrea de a anula acordul va fi luată la un nivel politic și nu tehnic. Se apreciază că un astfel de pas ar putea forța Statele Unite să facă concesii rezonabile.

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines

au primit dreptul de aterizare și trafic, în toate marile orașe italiene.

În ciuda presiunilor italiene, Statele Unite nu au permis Alitaliei să aterizeze pe coasta de vest decît săptămîna trecută. Totuși, odată cu anunțarea că Alitalia poate zbura spre Los Angeles și Mexico City, Consiliul Aviației Civile din S.U.A. a pus trei condiții. Acestea prevăd: ca toți pasagerii să fie imbarcați pe avion în Italia, ca avioanele americane, care zboară prin Madrid să li se accepte a tranzita în

„Conflict aerian” italo-american

Correspondenții din Roma al ziarului Times relatează că „guvernul italian studiază acum anularea imediată a acordului aerian, bilateral, încheiat în 1948 cu Statul Unit”, ca măsură de represalii față de refuzul guvernului american de a accede la rute acceptabile pentru Alitalia, Compania națională aeriană italiană de transport.

Acordul din 1948 dădea Alitaliei dreptul de a ateriza la New York, dar nu-i permitea să facă zboruri lucrative spre coasta de vest a Statelor Unite, sau spre Chicago. În 1960, după o revizuire a acordului, companiile aeriene italiene i s-a acordat dreptul de a ateriza la Boston și Chicago și totodată i s-a promis că se va lua în considerare cererea de a se permite zborurilor pentru Mexico City și Los Angeles. În același timp, două companii americane, Pan American și Trans World Airlines